

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
strefy ochronnej Szeroki Bór,

Gmina Ruciane - Nida

ZLECENIODAWCA:

*Urząd Miasta i Gminy Ruciane - Nida
Al. Wczasów 4, 12-220 Ruciane - Nida*

WYKONAWCA ZLECENIA:

**Przedsiębiorstwo Gospodarki Gruntami
TOPOZ Maciej Wronka**
Pluski, ul. Pluszna 19, 11 -034 Stawiguda

woj. warmińsko - mazurskie

Szczytno, luty 2017 r.

Autor prognozy oddziaływania na środowisko:

SOFT-SOIL Grzegorz Prusik
Ul. Ciasna 2B , 12-100 Szczytno
Tel. +48 509668232
e-mail: grzegorz_prusik@o2.pl

Spis treści

1. Wprowadzenie	6
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy	6
1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko	7
1.3. Metodyka i forma opracowania.....	8
2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	9
2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.	9
2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne	16
2.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne	22
2.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy	26
2.5. Zabytki kulturowe	26
2.6. Obszary chronione	26
2.7. Korytarze ekologiczne	32
3. Ocena stanu środowiska	36
3.1. Jakość powietrza atmosferycznego.....	36
3.2. Klimat akustyczny	39
3.3. Oddziaływanie sieci elektroenergetycznych oraz innych pól elektromagnetycznych.....	40
3.4. Zagrożenia przyrodnicze	40
3.5. Ogólna ocena obecnego stanu środowiska naturalnego na obszarze badań	41
4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu.....	41
4.1. Cel opracowania projektu planu	41
4.2. Ustalenia projektu planu	42
4.3. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami	44
4.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.....	44

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.....	44
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko	46
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby	48
6.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	48
6.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	48
6.4. Odpady	48
6.5. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne	48
6.6. Klimat akustyczny.....	48
6.7. Oddziaływanie w zakresie promieniowania elektromagnetycznego	48
6.8. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną ..	48
6.9. Oddziaływanie na krajobraz	49
6.10. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne	49
6.11. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi	49
6.12. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000	49
7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	49
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie	49
9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego.	50
10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	51
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	52
12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.	52
13. Wnioski.....	52
14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	52
15. Oświadczenia autorów prognozy zgodnie z art. 74a ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale	

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353).....	53
16. Wykaz materiałów źródłowych.....	54

Spis załączników tekstowych:

1. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie (zał. tekst 1)
2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pisz (zał. tekst 2)

Spis załączników graficznych:

1. Mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zał. graf. nr 1 do 2).

1. Wprowadzenie

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór, gmina Ruciane Nida.

Projekt przedmiotowego planu jest realizacją Uchwały Nr XIX/153/2016 Rady Miejskiej Ruciane - Nida z dnia 27 stycznia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór.

Obszar projektowanego projektu planu obejmuje tereny w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości Szeroki Bór. Obszar proponowanego projektu planu zagospodarowania przestrzennego podzielono na 2 arkusze obejmujące wybrane tereny planu. Całość planu obejmuje głównie tereny leśne oraz ciągi komunikacyjne – fragment drogi krajowej nr 58, fragment terenów kolei oraz fragment terenu drogi powiatowej nr 1777N.

Całość terenu opracowania podlega wyłączeniu z prawa zabudowy. Jedynymi odstępstwami są modernizacje i rozbudowy w/w ciągów komunikacyjnych.

Ze względu na w/w zakres tj. zakaz zabudowy i praktycznie pozostawienie terenu planu w stanie obecnym niniejszy dokument jest znacząco ograniczony gdyż taki zakres nie generuje żadnych oddziaływań negatywnych, oprócz oddziaływań obecnie występujących.

Obszar całego projektu planu znajduje się w kilku wydzielonych cennych przyrodniczo terenach prawnie chronionych:

- Mazurski Park Krajobrazowy,
- Obszary chronionego krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego – Szeroki Bór oraz Puszczy i Jezior Piskich,
- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków - Puszcza Piska PLB280008
- Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk – Ostoja Piska PLH280048

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.).

Podstawą formalno-prawną prognozy również są:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 17 pkt. 4; tekst jednolity Dz. U. 2015, poz. 199 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 672 z późn. zm.),

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór, gmina Ruciane - Nida,
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. – O ochronie przyrody (Dz. U. 2016, poz. 2134 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, służącej eliminowaniu lub łagodzeniu ewentualnych konfliktów przyrodniczo - przestrzennych. Formuła dokumentu pozwala, by we wszystkich fazach planowania uwzględniać wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi.

1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko

Zasadniczym celem prognozy, opracowywanej dla potrzeb projektu zmiany planu jest identyfikacja i ocena skutków oddziaływań na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na:

- świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu,
- warunki życia i zdrowia ludzi,
- środowisko kulturowe,
- zabytki i dobra materialne, będące potencjalnym wynikiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzeni.

Istotnym celem Prognozy jest także poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych zabezpieczających środowisko i przeciwdziałających negatywnemu oddziaływaniu na nie.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.).

Prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości uzgodnionym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – pismo WOOŚ.411.75.2016.MT z dnia 13 czerwca 2016 r. (zał. teks. nr 1).
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pisz - Opinia Sanitarna z dnia 13 czerwca 2016 r. (zał. teks. nr 2).

Na podstawie otrzymanego uzgodnienia niniejsza Prognoza zawiera informacje o głównych celach projektowanego dokumentu jego zawartości, powiązaniu z innymi dokumentami, informacje o metodyce zastosowanej podczas sporządzenia prognozy, propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji zapisów projektowanego dokumentu, częstotliwość ich przeprowadzania, informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym. Niniejszy dokument analizuje, wskazuje i ocenia istniejący stan środowiska naturalnego na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie

ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2016, poz. 2134 ze zm.); cele ochrony przyrody ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu oraz sposoby ich uwzględnienia podczas opracowywania dokumentu: przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000 oraz na inne elementy środowiska. Prognoza przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

1.3. Metodyka i forma opracowania

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w kontekście stopnia szczegółowości ustaleń planu.

Ponadto wspomagano się wszelkimi opracowaniami takimi jak Raporty oddziaływania na środowisko, waloryzacje przyrodnicze, wcześniej wykonane prognozy oddziaływania itp. dokumenty pozyskane podczas wykonywania niniejszego dokumentu.

Przed przystąpieniem do zasadniczej części opracowania przeprowadzono prace w terenie w tym inwentaryzację urbanistyczną w celu zapoznania się z ogólnymi warunkami środowiskowymi panującymi na analizowanym terenie oraz istniejącym zainwestowaniem. Prace terenowe obejmowały łącznie tylko 2 wizyt kontrolnych w okresie od września 2016 r. do stycznia 2017 r. Wizyty miały na celu tylko zaznajomienie się ogólne z terenem badań. Nie wykonywano szczegółowych waloryzacji i rozpoznania ponieważ zamiarem planu nie jest wprowadzanie funkcji które mogłoby zmienić obecne wykorzystanie terenu.

Następnie przystąpiono do prac kameralnych, polegających na porównaniu wyników uzyskanych w terenie z istniejącą dokumentacją. W ten sposób sporządzona została kompleksowa ocena sposobów użytkowania poszczególnych terenów, aktualnego stanu środowiska oraz jego podatności na degradację. W kolejnym etapie stosując metodę analogii środowiskowej, odniesiono się do projektu zmiany planu, a zwłaszcza przeznaczenia terenów, w kontekście ich położenia w stosunku do terenów prawnie chronionych, potencjalnych zagrożeń dla tych terenów i środowiska, terenów bezpośrednio objętych zmianą i przyjętych założeń ochrony środowiska. Wpływ zmiany przeznaczenia terenów na stan środowiska i zagrożenie dla terenów chronionych przeanalizowano zgodnie z wymaganiami ustawowymi w kategoriach oddziaływań,

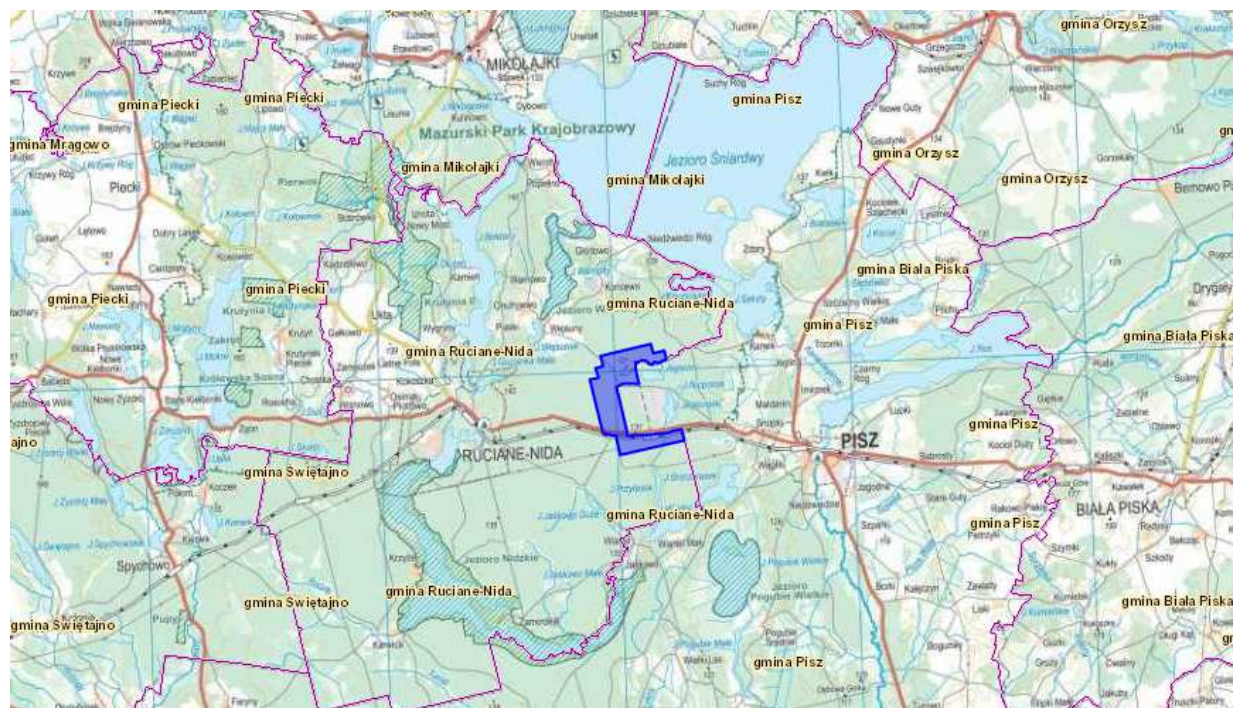
bezpośrednich, pośrednich i wtórnych, skumulowanych, krótko-, średnio- i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko. Wynikiem przedstawionej analizy są rozwiązania mające na celu zminimalizowanie potencjalnie negatywnych oddziaływań ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

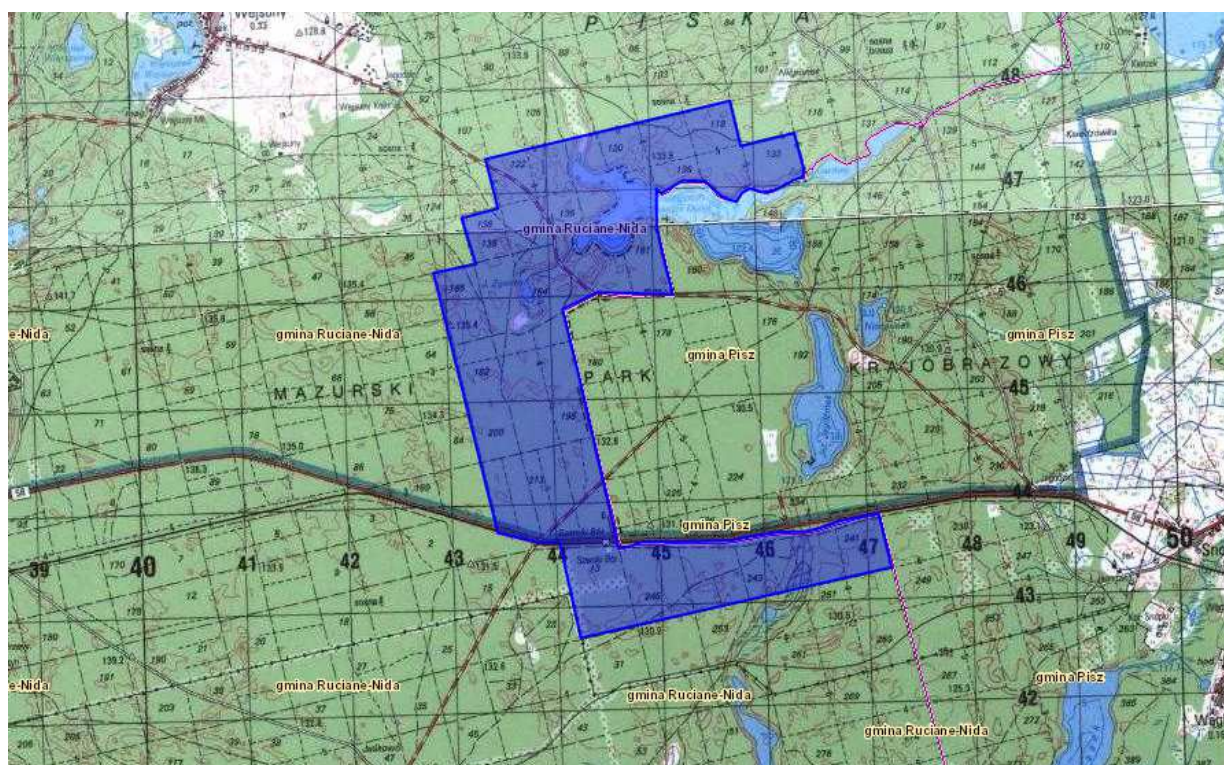
2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.

Obszar gminy Ruciane-Nida zajmuje powierzchnię **357,74 km²**. Obszar gminy (według podziału fizycznogeograficznego Kondrackiego) znajduje się w obrębie Pojezierza Mazurskiego, leżąc większością swego obszaru w mezoregionie Równiny Mazurskiej, zaś część północna gminy leży w mezoregionie Kraina Wielkich Jezior Mazurskich. Gmina graniczy z pięcioma gminami województwa warmińsko-mazurskiego: Mikołajki, Pisz, Rozogi, Świętajno, Piecki. Gmina Ruciane-Nida należy do powiatu piskiego, stanowiąc jego najmniejszą gminę. Siedziba Urzędu Miasta i Gminy znajduje się w Rucianem-Nidzie.

Obszar opracowania położony jest na wschodniej granicy gminy w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości Szeroki Bór (gmina Pisz).

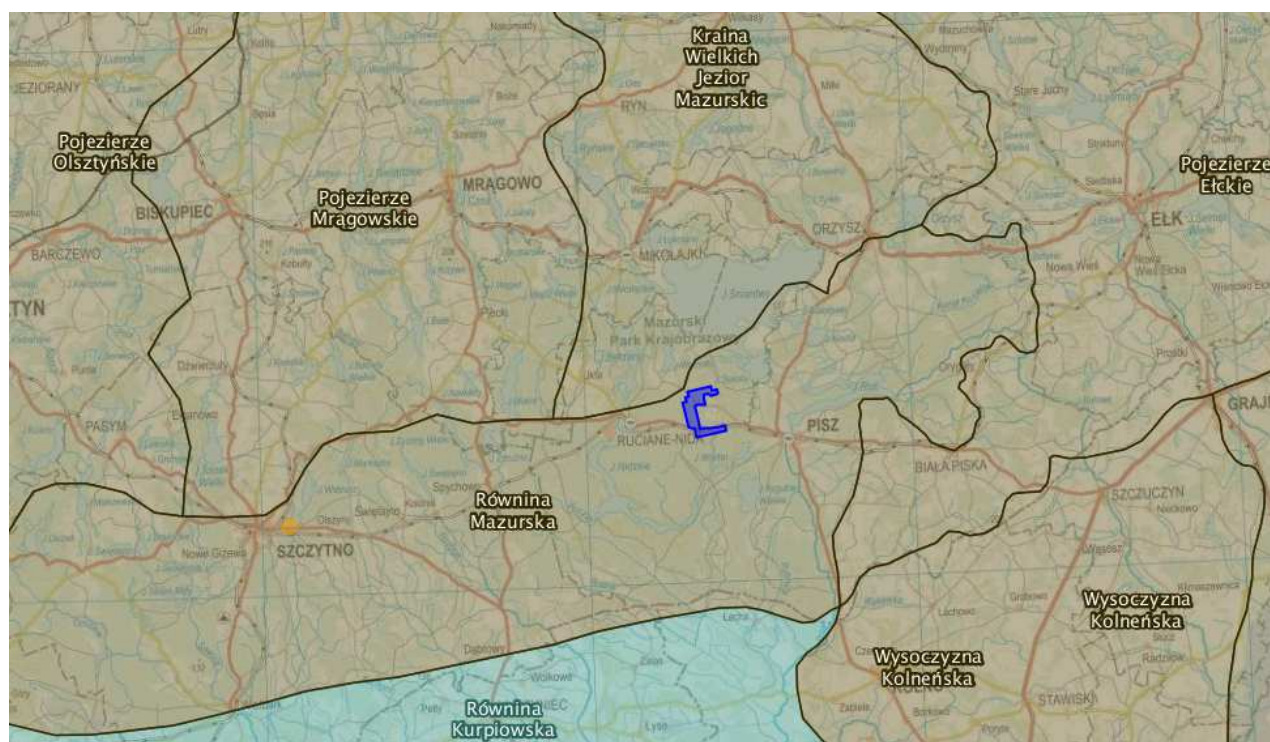
RYS 1. Fragment mapy topograficznej - kolorem niebieskim wskazano obszar projektu planu.

RYS 2. Fragment mapy topograficznej - kolorem niebieskim wskazano obszar projektu planu.

Przedmiotem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania jest wprowadzenie strefy ochronnej Szeroki Bór (strefy bez prawa zabudowy). Tym samym nie ma możliwości generowanie negatywnych oddziaływań na omawiane tereny. Wprowadzone funkcje zawierają się w stanie obecnym zagospodarowania – tereny zieleni i tereny lasów oraz istniejące ciągi komunikacyjne (drogi, kolej).

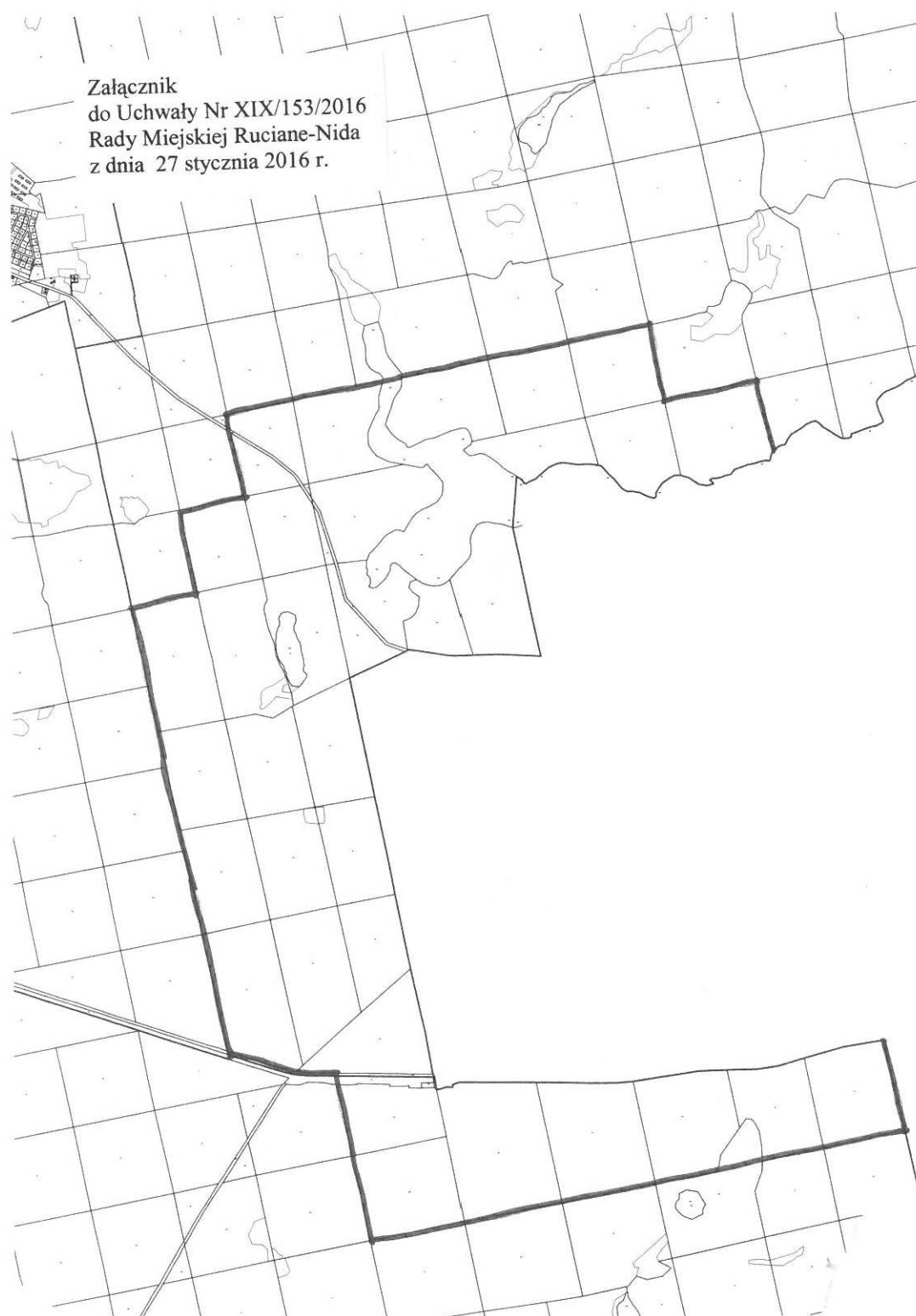
Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski, obszar badań położony jest na terenie jednego mezoregionu - **Równiny Mazurskiej**. Podsumowując na terenie badań występuje wysoczyzna morenowa falista utworzona przez lądolód fazy poznańskiej stadiu głównego zlodowacenia środkowopolskiego. Wysoczyzna poprzecinana jest głębokimi rynnami eworsyjnymi – zajętymi obecnie przez silnie wydłużone i głębokie jeziora rynnowe.

RYS 3. Fragment mapy topograficznej - podział na regiony fizycznogeograficzne - kolorem niebieskim wskazano orientacyjne granice obszaru opracowanie.

Zgodnie z analiza posiadanych materiałów tematycznych na terenie badań nie ma udokumentowanych, ani czynnych złóż kruszywa naturalnego lub innych surowców naturalnych.

Projektem planu objęty jest obszar, który zgodnie z wcześniejszą informacją podzielono na 2 oddzielne arkusze. Poniżej zamieszczono kopie załączników graficznych do Uchwały intencyjnej.

RYS 4. Załącznik graficzny do uchwały Rady Miejskiej Ruciane-Nida obejmujący obszar o[pracowania.

RYS.6 Obecny wygląd obszaru badań – Droga krajowa nr 58.

RYS.7 Obecny wygląd obszaru badań – tereny kolejowe.

RYS.8 Obecny wygląd obszaru badań – tereny leśne.

S.9 Obecny wygląd obszaru badań – jezioro Jegocin Mały.

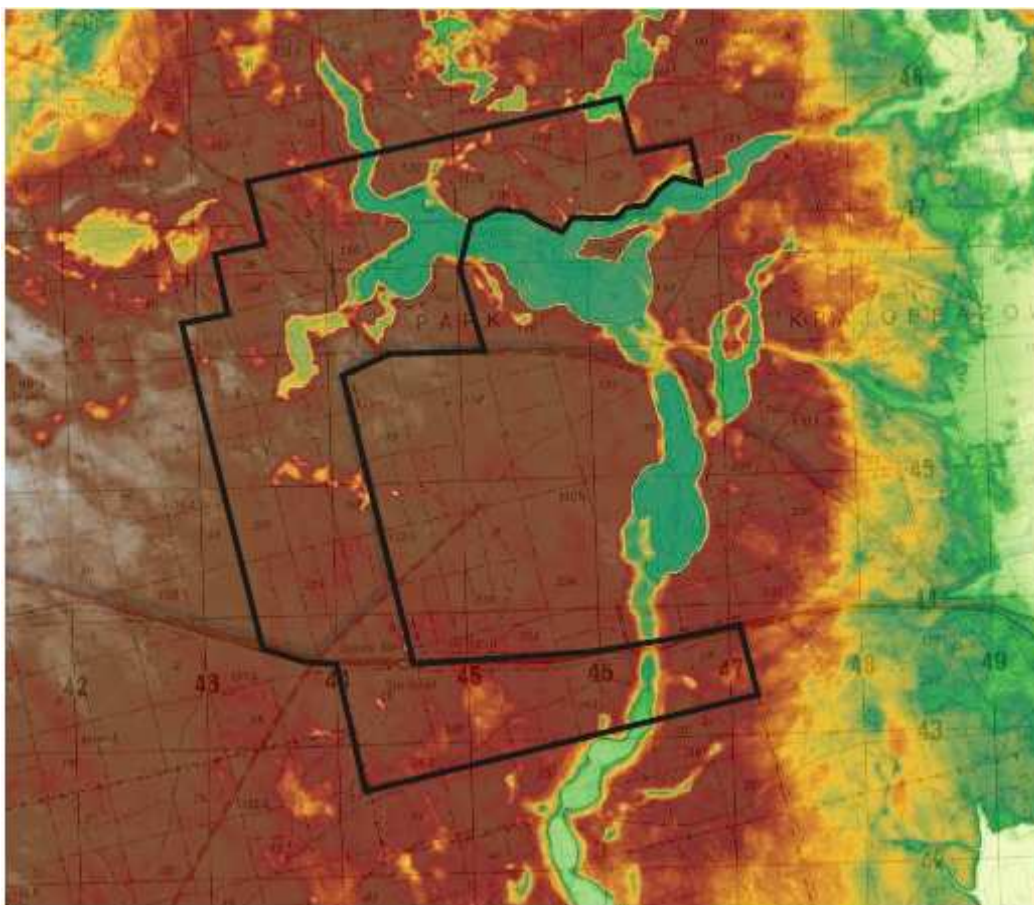
RY

RYS.10 Obecny wygląd obszaru badań – głęboko wcięta misa jeziora Jegocin Duży.

2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne

Jak widać na zamieszczonym szkicu (RYS nr 11) - cały obszar projektu zlokalizowany jest głównie na terenie wodnolodowcowej wysoczyzny - co widoczne jest w względnie płaskim ukształtowaniu terenu z lokalnymi rynnymi polodowcowymi. Dobrym odwzorowaniem ukształtowania terenu jest zamieszczony poniżej szkic prezentujący w skali kolorymetrycznej ukształtowanie terenu – kolorem żółtym do zieleni oznaczono rynny polodowcowe. Pozostały teren wykazuje dość jednorodne ukształtowanie.

RYS.11 Obecny wygląd obszaru badań – ukształtowanie terenu.

Teren gminy Ruciane-Nida położony jest na obszarze wyniesienia mazursko-suwałskiego w obrębie prekambryjskiej platformy wschodnioeuropejskiej, której podłoże krystaliczne występuje tu stosunkowo płytko, tworząc anteklizę mazursko-białoruską. W wykonanym w latach 1938 – 1939 otworze Wejsuny nawiercono strop utworów krystalicznych (sienity) na głębokości ok. 1200 m p.p.t. Dalsze wiercenie do głębokości 1354 m pozwoliło na stwierdzenie występowania gabra. Powyższe obserwacje stanowią podstawę do faktu, iż w obrębie utworów krystalicznych nastąpiła intruzja sienitu kwarcowego wśród gabra piroksenowi-ambifolo-biotytowego. Skały magmowe intrudowały w kompleks gnejsowy.

Pokrywę osadową na obszarze gminy tworzą utwory mezozoiczne i kenozoiczne. Na profil mezozoiku składają się skały detrytyczne i węglanowe pochodzące z triasu i jury oraz wapienie, opoki i margle datowane na górną kredę. Miąższość utworów mezozoicznych szacuje się na 800 m.

Najstarszymi utworami kenozoicznymi na terenie gminy są osady trzeciorzędowe, z których stosunkowo dobrze rozpoznane są utwory począwszy od eocenu. Do utworów oligoceńskich zaliczają się mułki piaszczyste i piaski drobnoziarniste, powstałe w procesie sedymentacji limnicznej. Utwory mioceńskie, których występowanie stwierdzono w części północno-zachodniej gminy, zostały

wykształcone jako mułki, piaski pyłowate i kwarcowe z wkładkami węgla brunatnego, a w części stropowej również jako ropy. Pliocen, występujący lokalnie jedynie na północ od miasta Ruciane-Nida, reprezentowany jest przez ropy zielonkawoszare i pstre oraz ropy węgliste. Łączna grubość osadów trzeciorzędu wynosi ok. 180 m, z czego na paleogen przypada ok. 120 m, a na neogen zakres 40 – 60 m.

Rozmieszczenie osadów czwartorzędowych nawiązuje do morfologii powierzchni stropowej trzeciorzędu, która jest nierówna i miejscami zaburzona glacytektonicznie. Widoczne jest nachylenie w kierunku południowo-wschodnim. Dowodzą tego rzędne spągu osadów czwartorzędowych, które w części północno-wschodniej gminy oscylują w granicach 15 m n.p.m., w części południowo-wschodniej wynoszą ok. 40 m p.p.m. Ponadto zarysowuje się w niej szeroka bruzda w centralnej części gminy o głębokości ok. 50 m, przebiegająca w kierunku NE-SW. Pokrywa utworów plejstocénskich ma grubość 120 – 188 m i jest rozpoznana w dobrym stopniu dzięki odsłonięciom na powierzchni oraz profilom kilkunastu wierceń.

Najstarszymi utworami czwartorzędowymi, występującymi w obrębie gminy Ruciane-Nida są osady zlodowacenia podlaskiego (Narwi). W jego obrębie wyróżniono dwa poziomy glin zwałowych odpowiadające stadiu dolnemu i górnemu, jednak ich ślady nie zostały rozpoznane we wszystkich otworach wiertniczych wykonanych na terenie gminy. Miąższość glin stadiu dolnego wynosi maksymalnie ok. 50 m przy granicy z gminą Pisz w południowo-wschodniej części gminy, lecz wraz z poruszaniem się w kierunku zachodnim stopniowo się zmniejsza. Na tych osadach spoczywają gliny zwałowe stadiu górnego, lokalnie tylko oddzielone od glin stadiu dolnego niewielkiej miąższości wkładkami mułków, ropy i piasków pylastych. Miąższość tych glin zawiera się w zakresie 0 – 20 m.

Osady interglacjalu przasnyskiego (kromerskiego) stwierdzono jedynie w otworze badawczym w Szerokim Borze, gdzie reprezentowane są przez piaski i mułki o miąższości ok. 24 m, osadzone w obniżeniu jeziornym, wyerodowanym w warstwach starszych glin.

Zlodowacenie południowopolskie w części północnej gminy reprezentowane jest przez cztery poziomy glin zwałowych wraz z rozdzielającymi je osadami wodnolodowcowymi, zastoiskowymi, jeziorno-peryglacjalnymi, jeziornymi i rzecznyymi. Najstarsze osady, o miąższości lokalnie przekraczającej 80 m, reprezentują zlodowacenie Nidy. Należą do nich ropy, mułki i drobnoziarniste piaski zastoiskowe lokalnie rozdzielone glinami zwałowymi. Utwory zastoiskowe charakteryzują się miąższością od ok. 4 do 75 m, podobnie jak warstwy glin. Następny kompleks osadów tworzą piaski rzeczne i jeziorne interglacjalu małopolskiego, osiagając miejscami miąższość ponad 50 m. Dalej notuje się kompleks osadów pochodzących z okresu zlodowacenia Sanu. Miąższość utworów tego zlodowacenia, podzielonego na dwa stadia, przekracza lokalnie 30 m. Na osady stadiu dolnego składają się piaski i żwiry wodnolodowcowe rozdzielone glinami zwałowymi z lokalnymi przewarstwieniami

piasków. Osady stadiału górnego, w których skład również wchodzi gliny zwałowe pokryte piaskami i żwirami wodnolodowcowymi, w rejonie miejscowości Śwignajno i Wygryny leżą bezpośrednio na podłożu mioceńskim, co wynika z braku występowania osadów zlodowacenia podlaskiego na tym obszarze. Wyżej zalega warstwa osadów zlodowacenia Wilgi o podobnym rozprzestrzenieniu i miąższości. Serię tą tworzą ility zastoiskowe, gliny zwałowe, piaski i żwiry wodnolodowcowe oraz ponownie warstwa iłów zastoiskowych.

W części południowej gminy zlodowacenie południowopolskie reprezentowane jest głównie przez dwa poziomy glin zwałowych, stadiału dolnego i górnego, leżących bezpośrednio na starszych glinach lub oddzielonych od nich niewielkiej miąższości warstwą iłów i mułków. Gliny zwałowe dolnego stadiału mają stałą miąższość ok. 20 m i występują na stałej wysokości. Gлина zwałowa stadiału górnego posiada miąższość od ok. 15 m do 28 m (teren miasta Ruciane-Nida).

Na utwory interglacjału wielkiego (mazowieckiego) składają się osady jeziorne i rzeczne, rozdzielone poziomem glin zwałowych. Osiągają one miąższość od 5 do 35 m. W ujęciu litologicznym wyróżniono wśród nich mułki, piaski rzeczne i jeziorne oraz żwiry rzeczne.

W obrębie zlodowacenia środkowopolskiego, w przeciwieństwie do starszych zlodowaceń, dominują piaski wodnolodowcowe i zastoiskowe, należące do trzech stadiałów: maksymalnego, mazowiecko-podlaskiego i północnomazowieckiego. Gliny zwałowe z okresu tego zlodowacenia uległy rozmyciu i zachowały się jedynie fragmentarycznie w rejonie miejscowości Ruciane-Nida i Lisiczyń. Piaski wodnolodowcowe poszczególnych stadiałów zlodowacenia środkowopolskiego pokrywają ciągłą warstwą cały obszar gminy i budują główny użytkowy poziom wodonośny. Wykształcone są w postaci piasków o różnej granulacji, w przewadze piasków drobnoziarnistych. Ich miąższość zawiera się w zakresie od 25 do 50 m.

Utwory interglacjału eemskiego zostały rozpoznane głównie w części południowej gminy. Są to piaski wzbogacone o żwir rzeczny, osadzone w głębokich dolinach wyerodowanych w utworach wodnolodowcowych zlodowacenia środkowopolskiego, tworzące z nimi wspólny poziom wodonośny.

Utwory zlodowacenia północnopolskiego pokrywają całą powierzchnię gminy Ruciane-Nida. Tworzone są głównie przez piaski wodnolodowcowe stadiału głównego (fazy leszczyńskiej, poznańskiej i pomorskiej). Gliny zwałowe zachowały się zaledwie w kilku miejscach. Gliny fazy poznańskiej występują na znacznej powierzchni wysoczyzny morenowej w północno-zachodniej części gminy. Piaski wodnolodowcowe fazy pomorskiej leżą bezpośrednio na piaskach wodnolodowcowych zlodowacenia środkowopolskiego (oraz lokalnie utworach interglacjału eemskiego), tworząc z nimi wspólny poziom wodonośny. Pod względem granulometrycznym dominują wśród nich piaski drobnoziarniste. Zbudowane są z nich dwa poziomy wodnolodowcowe. Poziom

wodnolodowcowy I, najczęściej położony na rzędnych 139,0 – 141,7 m n.p.m., zachowany jest jedynie w postaci dwóch niewielkich fragmentów: w okolicy Lisiczyna oraz na północ od Jeziora Guzianka Wielka. Poziom wodnolodowcowy II zajmuje pozostałą część jednostki, sięgając poza granice gminy, do 2 – 3 km na południe od południowej krawędzi Jeziora Nidzkiego.

Holocen reprezentowany jest przez osady eluwialne (piaski zwietrzelinowe), koluwialne i deluwialne (piaski i gliny koluwialne i deluwialne) o miąższości kilku metrów oraz osady jeziorne (drobnoziarniste piaski, żwiry, mułki, miejscami z przewarstwieniami torfów i ilów) również o miąższości kilku metrów, a także piaski eoliczne (piaski wydymowe na równinie sandrowej). Kompleks najmłodszych osadów czwartorzędowych tworzą piaski i żwiry rzeczne Krutyni i Nidki oraz gytie i kreda jeziorna (głównie w Jeziorze Warnołty). W południowo-wschodniej części arkusza utworu holocenu wykształcone są w postaci namulów torfiastych i torfów wypełniających obniżenia w obrębie poziomów sandrowych.

Gleby:

Część gleb na obszarze gminy zaliczana jest do kategorii gleb lekkich, słabo zbielicowanych, wytworzonych na glinach i piaskach. Niemniej jednak dominują mało urodzajne lekkie gleby rdzawe i bielcowe. Gleby o lepszej przydatności dla rolnictwa znajdują się północno-zachodniej części gminy. W rejonie miejscowości Ukta, Śwignajno i Wojnowo występują gleby brunatne właściwe i brunatne wylugowane, osadzone w III i IV klasie bonitacyjnej. Gleby najslabsze, o silnym zbielicowaniu, spotykane są w południowej części gminy, która jest zajmowana przez równinę sandrową. Powstały one na utworach piaskowych po uprzednim przepłukaniu, dzięki czemu zawierają niski odsetek frakcji ilastej. Gleby typu hydrogenicznego reprezentowane są głównie przez gleby murszowe i murszowate. Występują one głównie w strukturach synklinalnych, w sąsiedztwie zbiorników powierzchniowych i cieków wodnych. Część z nich powstała na odwodnionych torfowiskach niskich i aktualnie wykorzystywane są jako łąki.

Największy udział na obszarze gminy mają gleby kompleksu żytniego bardzo dobrego i bardzo słabego. W niewielkim odsetku występuje również kompleks pszenney dobry.

Warunki klimatyczne

Omawiana część gminy położona jest w obrębie regionu klimatycznego mazursko-podlaskiego. Klimat tego obszaru jest zbliżony do kontynentalnego z elementami subborealnego i jednocześnie posiada cechy klimatu pojeziernego, wyróżniającego się dużą zmiennością typów pogody. Kształtowany jest przez masy powietrza napływające ze wschodniej części kontynentu, które dominują w okresie zimowym, ale również przez wpływ Morza Bałtyckiego, który przeważa w okresie letnim. Klimat gminy Ruciane-Nida charakteryzuje się:

- średnią roczną temperaturą oscylującą wokół wartości 6,6 °C,
- średnią temperaturą stycznia wynoszącą -4,5 °C,
- średnią temperaturą lipca wynoszącą 17,4 °C,
- długą zimą trwającą około 110 dni oraz krótkim przedwiośniem,
- chłodną i późną wiosną (zaczynającą się ok. 14 dni później niż w innych regionach kraju),
- krótkim latem, które trwa około 80 dni,
- długą i stosunkowo ciepłą jesienią, co ma związek z nagromadzeniem się energii cieplnej w wodach jezior,
- częstymi późnowiosennymi i wczesnojesiennymi przymrozkami,
- bardzo krótkim okresem wegetacyjnym, który trwa ok. 190 dni i jest o ponad miesiąc krótszy niż na innych obszarach,
- roczną sumą opadów nie odbiegającą od wartości średniej dla całego kraju; średnia roczna wielkość opadów dla wielolecia 1971 – 1996 wynosiła 593 mm; najobfitsze opady notowane są w lecie, a najmniejsze zimą; znaczna część opadów atmosferycznych spada w postaci śniegu;
- niewielką liczbą dni z opadami znacznymi (powyżej 0,1 mm) – ok. 163 dni,
- bardzo długim okresem zalegania pokrywy śnieżnej (ok. 130 dni), ponad miesiąc dłuższym niż w centrum kraju; grubość pokrywy śnieżnej osiąga przeciętnie 10 – 15 cm;
- stosunkowo wysoką wilgotnością powietrza, która w okresie letnim zawiera się w zakresie 60 – 80 %; najniższa wilgotność notowana jest w maju i czerwcu (ok. 73 %), a najwyższa w miesiącach jesiennych (ok. 90 %),
- przewagą wiatrów z sektora zachodniego, z których duży odsetek zaliczany jest do silnych; największe nasilenie wiatrów przypada na miesiące jesienne (listopad i grudzień) i wczesnowiosenne (marzec i kwiecień),
- średnią roczną sumą promieniowania słonecznego wynoszącą 360 – 370 kL/cm².

Na terenie gminy nie jest zlokalizowana stacja meteorologiczna. Najbliższe stacje, będące reprezentatywnymi dla regionu klimatycznego mazursko-podlaskiego, znajdują się w Suwałkach i Olsztynie.

2.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne

W układzie hydrograficznym obszar badań należy do zlewni Wisły. Zobrazowanie jednolitych części wód powierzchniowych stanowi zamieszczony poniżej szkic. Główne dwie zlewnie posiadają oznaczenia: LW30265 – zlewnia jeziora Jegocin, oraz RW20002526434 - Nidka (Wigrynia) do wpływu do jez. Bełdany z jez. Nidzkie, Jaśkowo, Wiartel i dopływami

RYS.12 Mapa – Jednolite części wód powierzchniowych.

Wody te mają dobry stan – plan nie niesie z sobą zagrożeń dla w/w części wód powierzchniowych.

WODY PODZIEMNE

Według podziału hydrogeologicznego Polski obszar arkusza (Mapa Obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w Polsce wymagających szczególnej ochrony – red. A. S. Kleczkowski, Instytut Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej AGH Kraków 1990, Państwowy Instytut Geologiczny www.ikar2.pgi.gov.pl) gmina Ruciane-Nida należy do regionu I – mazowieckiego, zawierającego się w makroregionie północnowschodnim. Użytkowy poziom wodonośny opisany jest jako występujący

przeważnie na głębokości 15 – 50 m o przewodności 100 – 500 m²/24h, potencjalnej wydajności studni 30 – 120 m³/h i dobrej jakości wody.

Obszar opracowania leży w obrębie trzeciorzędowego zbiornika wód podziemnych – GZWP 215 Subniecka Warszawska. Niemniej jednak w obrębie powyższego zbiornika wydzielono jedynie jedno piętro wodonośne o podrzędnym znaczeniu użytkowym. Warstwy wodonośne w utworach trzeciorzędu, prawdopodobnie oligoceńskie, charakteryzują się przewodnictwem poniżej 100 m³/24h i wydajnością potencjalną studni mniejszą niż 30 m³/h. Moduł ich zasobów odnawialnych wynosi 5 m³/24h/km².

Obszar opracowania w znacznej części położony jest także w obrębie czwartorzędowego zbiornika wód podziemnych – GZWP 216 Sandr Kurpie. W obrębie piętra czwartorzędowego wyróżniono dwa użytkowe poziomy wodonośne. Główny użytkowy poziom stanowią wodnolodowcowe piaski, w przewodzie drobnoziarniste, pochodzącego ze zlodowacenia środkowopolskiego (Warty) i północnopolskiego, tworzące wspólną jednostkę wodonośną. Na przeważającej części gminy występuje on bezpośrednio od powierzchni terenu i charakteryzuje się swobodnym zwierciadłem (izolacja typu a). Jedynie w północno-wschodniej części gminy, począwszy od linii wzgórz morenowych, jest on przykryty glinami zwałowymi z okresu stadiału północnomazowieckiego zlodowacenia środkowopolskiego oraz fazy poznańskiej zlodowacenia północnopolskiego, których miąższość mieści się w granicach 15 m (izolacja typu b). Drugi poziom użytkowy tworzą występujące lokalnie piaski zlodowacenia środkowopolskiego (Odry). Ten fakt dotyczy niewielkiego fragmentu gminy o powierzchni ok. 1,2 km² pomiędzy miejscowościami Ukta i Kamień.

Głębokość występowania głównego poziomu wodonośnego nie przekracza 5 m w strefach przyjeziornych oraz w części południowej gminy. W części centralnej gminy występuje na głębokości 6 – 11 m. Jedynie na obszarach, gdzie występuje przykrycie glin i ilów, głębokość jego zalegania zwiększa się do 20 – 30 m. Miąższość piasków różnoziarnistych, z których zbudowany jest poziom wodonośny, charakteryzuje się dość znaczną zmiennością. Najmniejszą miąższość, nie przekraczającą 10 m, zaobserwowano w północno-wschodniej części gminy, w rejonie Ukty i Iznoty. Wraz z poruszaniem się na południe i na wschód grubość warstwy wodonośnej rośnie. Na północy gminy (w rejonie Onufryjewa i Popielna) miąższość oscyluje wokół wartości 15 m, w centralnej części gminy wynosi już ponad 20 m, a przy granicy z gminą Pisz miąższość przekracza 40 m.

Oszacowano, że potencjalne wydajności w części gminy o miąższości poziomu użytkowego większej niż 40 m, mogą osiągać wartości powyżej 120 m³/h. Największa część gminy może korzystać z ujęć wody podziemnej w wymiarze potencjalnej wydajności 70 – 120 m³/h. Jedynie północno-zachodnia część gminy posiada niekorzystne uwarunkowania na tej płaszczyźnie, gdyż w okolicy Ukty potencjalna wydajność studni kształtuje się w zakresie 10 – 20 m³/h. Zwierciadło wody głównego

użytkowego poziomu wodonośnego na przeważającej części gminy ma charakter swobodny, dzięki czemu wyznacza równocześnie jego strop. W rejonach, gdzie występują w jego nadkładzie utwory nieprzepuszczalne, występuje zjawisko zwierciadła napiętego o wartości kilku do kilkunastu metrów. Roczne wahania poziomu zwierciadła wody nie przekraczają 0,67 m. Na zdecydowanej większości terenu gminy hydroizohipsy kształtują się w granicach 115 – 125 m n.p.m.

W oparciu o parametry fizyko-chemiczne wód podziemnych, przeprowadzono ich waloryzację. Wody nawiercone na większości obszaru gminy zaliczają się do wód o klasie jakości Ib (jakość dobra, ale może być nietrwała z uwagi na brak izolacji, woda nie wymaga uzdatniania). Charakterystyka ta dotyczy przede wszystkim powierzchni równiny sandrowej. Wody podziemne z północnej części gminy zostały zaliczone do klasy II (jakość średnia, woda wymaga uzdatnienia) z uwagi na nieznaczne przekroczenie dopuszczalnych wartości w zakresie stężenia żelaza bądź manganu. Lokalnie w okolicach Gałkowa, Ukty i Kadzidłowa występują wody klasy III (jakość zła, woda wymaga skomplikowanego uzdatniania) z uwagi na znaczne przekroczenie zawartości żelaza (powyżej 5 mg/dm³) oraz barwy.

Wody podziemne klasy IIa (dobrej jakości, wymagające prostego uzdatnienia) znajdują się pomiędzy miejscowościami Kamień, Nowa Ukta i Wygryny. Wody klasy IIb (średniej jakości, wymagające prostego uzdatnienia) zostały nawiercone w okolicy Kadzidłowa oraz w sąsiedztwie Śwignajna i północnej dzielnicy Rucianego-Nidy – Dybówka. Klasa III wód podziemnych (jakość zła, wymagane skomplikowane uzdatnianie) napotkana została na terenie wsi Ładne Pole, Ukta i Wojnowo ze względu na niespełnianie warunków w zakresie barwy oraz stężenia żelaza.

Drugi poziom wodonośny w utworach czwartorzędowych o podrzędnym znaczeniu jest budowany przez piaski drobnoziarniste pochodzące z okresu interglacjału mazowieckiego i eemskiego. Jego miąższość jest zmienna, a występuje na głębokości ok. 90 m p.p.t. Na przeważającej części gminy główny użytkowy poziom wodonośny występuje bez izolacji. Jedynie w północno-zachodniej części gminy, w granicach jednostki drugiej i czwartej, występuje izolacja w postaci glin zwałowych o miąższości w granicach 20 m. Zdecydowano większość powierzchni gminy zajmuje Puszcza Piska oraz system Wielkich Jezior Mazurskich. Zalesienie terenu posiada ograniczający wpływ na antropopresję wód podziemnych i stanowi naturalny filtr ochronny płytko występujących wód. Południową i centralną część gminy pokrywa zbiornik wód podziemnych GZWP 216 Sandr Kurpie, w granicach zbiornika i jego strefy ochronnej zaproponowano ograniczenia, zakazy i nakazy dotyczące sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu. Ograniczenia te jednak nie są obowiązujące, ponieważ nie zostały wydane akty prawne umożliwiające ustanowienie strefy ochronnej wraz z warunkami.

Występujące na obszarze gminy główne użytkowe poziomy wodonośne mają zróżnicowany stopień zagrożenia, od wysokiego do bardzo niskiego. Jest to zależne od

The map displays the study area in the Lublin voivodeship. The 'Piasz' site is highlighted with a black circle and the number 33. Surrounding towns include Biskupiec, Mrągowo, Ryn, Mikoszałki, Orzysz, Etk, Grajewo, Szczuczyn, Biała Piska, Stawiski, Jedwabne, Nowogród, Kolno, Myszyniec, Pasym, and Zewo. The map also shows various contour lines and a scale bar indicating distances up to 12 km.

Podsumowując dział wód w obrębie projektu zmiany planu należy stwierdzić:

-
- Strona 25

2.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy

W tym rozdziale ze względu na wyjątkowe funkcje wprowadzane w projekcie planu nie dokonuje się szczegółowego opisu fauny i flory. Obszar opracowania to cenne przyrodniczo tereny ujęte w całości w różne systemy i formy ochrony przyrody. Na tym terenie występują gatunki zarówno roślin jak i zwierząt objętych ochroną.

Projekt planu nie wprowadza żadnych funkcji szkodliwych. Jest to podtrzymanie obecnego zagospodarowania – głównie lasy, oraz wprowadzenie funkcji zieleni. Taka forma projektu planu nie może stanowić żadnego zagrożenia gdyż nie niesie z sobą żadnych oddziaływań. W związku z powyższym w tym dziale nie dokonuje się szczegółowej waloryzacji ponieważ nie ma konieczności wskazywania oddziaływań na poszczególne gatunki i wskazywania ewentualnych działań ochronnych. Plan w zakresie fauny i flory posiada status neutralnego.

2.5. Zabytki kulturowe

Na terenie objętym projektem zmiany planu nie występują stanowiska archeologiczne oraz inne obiekty wpisane do gminnej lub wojewódzkiej ewidencji zabytków.

2.6. Obszary chronione

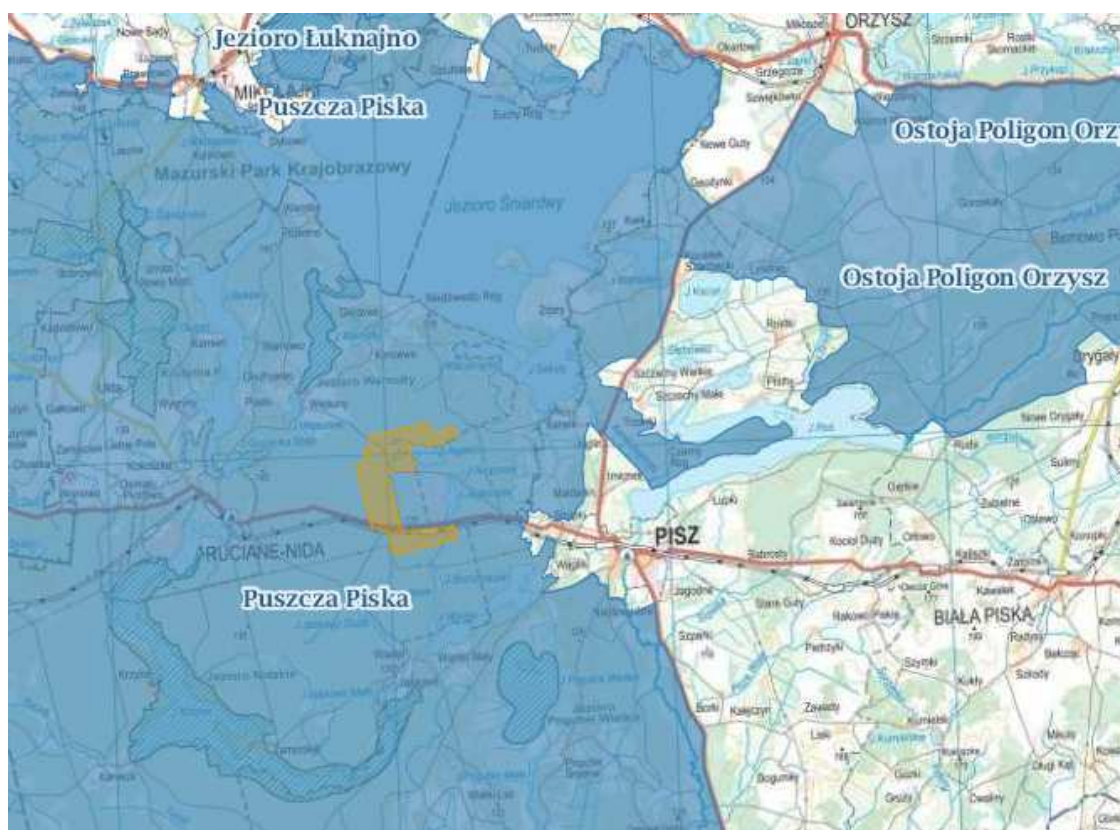
Obszar objęty projektem planu w całości położony jest w obrębie obszarów chronionych.

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 – Puszcza Piska (kod obszaru: PLB280008)

Obszar cechuje się dużą powierzchnią ogólną – 173 tys. ha oraz licznymi jeziorami, w tym największym polskim jeziorem Śniardwy. Teren jest w większości porośnięty borami. Występuje tu stosunkowo dużo drzewostanów powyżej 100 lat. Obszar w ujęciu międzynarodowym jest ważną ostoją bielika *Haliaeetus albicilla*, orlika krzykliwego *Aquila pomarina*, żurawia *Grus grus* oraz włochatki *Aegolius funereus*. W ostoi stwierdzono występowanie 202 gatunków ptaków, w tym 153 lęgowych. Występuje tu 48 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, z tego 35 jest lęgowych. Spośród gatunków ptaków wymienionych w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt na terenie obszaru występuje 28 gatunków. W skali kraju obszar jest ważną ostoją bąka *Botaurus stellaris*, bielika *Haliaeetus albicilla*, trzmiełojada *Pernis apivorus*, kani czarnej *Milvus migrans*, żurawia *Grus grus*, orlika krzykliwego *Aquila pomarina* oraz włochatki *Aegolius funereus*.

Spośród zagrożeń dla funkcjonowania ostoi wymienia się:

- nieodpowiednie prowadzenie gospodarki leśnej poprzez usuwanie starych drzewostanów i martwego drewna,
- presja turystyczno-rekreacyjna, w szczególności zabudowa jezior, niszczenie siedlisk, płoszenie i zabijanie zwierząt pojazdami, w tym pojazdami terenowymi – quadami,
- zanieczyszczenie i eutrofizacja wód,
- sukcesja roślinności drzewiastej i krzewiastej w ekosystemach nieleśnych,
- zalesienia gruntów nieleśnych,
- melioracje odwadniające.

RYS.14 - Lokalizacja obszaru badań na tle granic obszaru NATURA 2000 – Puszcza Piska.

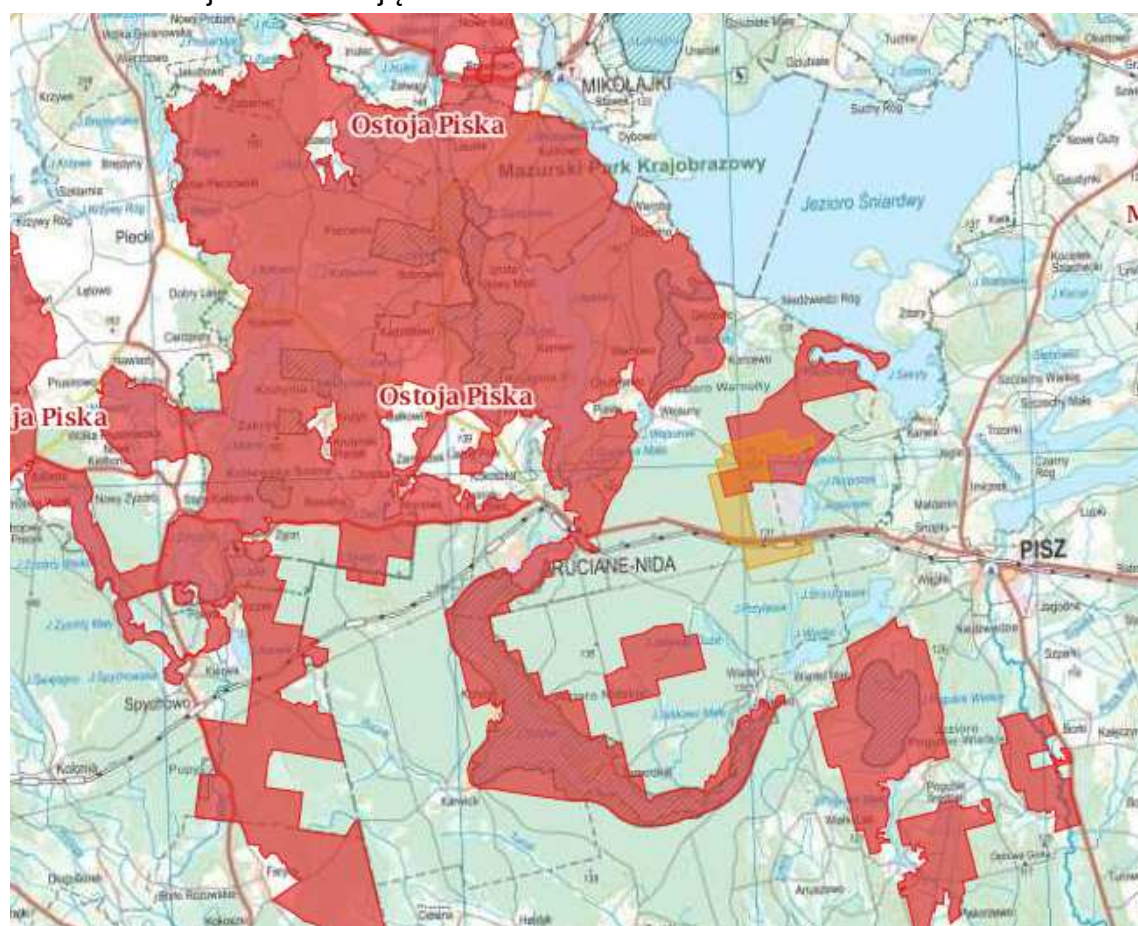
Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 – Ostoja Piska (kod obszaru: PLH280013)

Obszar zajmuje powierzchnię 58 tys. ha. Powierzchnia wpisuje się w OSOP Natura 2000 Puszcza Piska. Odznacza się dużą różnorodnością biologiczną. Występują tu prawie wszystkie podstawowe zbiorowiska roślinne charakterystyczne dla Polski północno-wschodniej. Z siedlisk Natura 2000 największą powierzchnię zajmuje grąd

subkontynentalny *Tilio-Carpinetum* 9170-2. Niespełna 70 % powierzchni obszaru zajmują lasy, wśród których dominują bory sosnowe. Lasy łęgowe i olsy zachowały się jedynie w dolinach rzecznych. Stosunkowo duży udział stanowią dobrze zachowane zbiorowiska wodne i torfowiskowe. Flora naczyniowa liczy około 900 gatunków. Spośród siedlisk wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej (Dyrektywy Rady 92/43/EWG) na terenie obszaru występuje 16 ich rodzajów oraz 16 gatunków z Załącznika II. Jest to również ważna ostoja wydry *Lutra lutra*, bobra *Castor fiber* i wilka *Canis lupus*.

Spośród zagrożeń wymienia się:

- intensyfikacja ruchu turystycznego i zwiększenie presji rekreacyjnej, a zwłaszcza lokalizacja domków letnich nad jeziorami,
- zintensyfikowanie gospodarki leśnej, wędkarstwa, gospodarki rolnej,
- melioracje odwadniające.

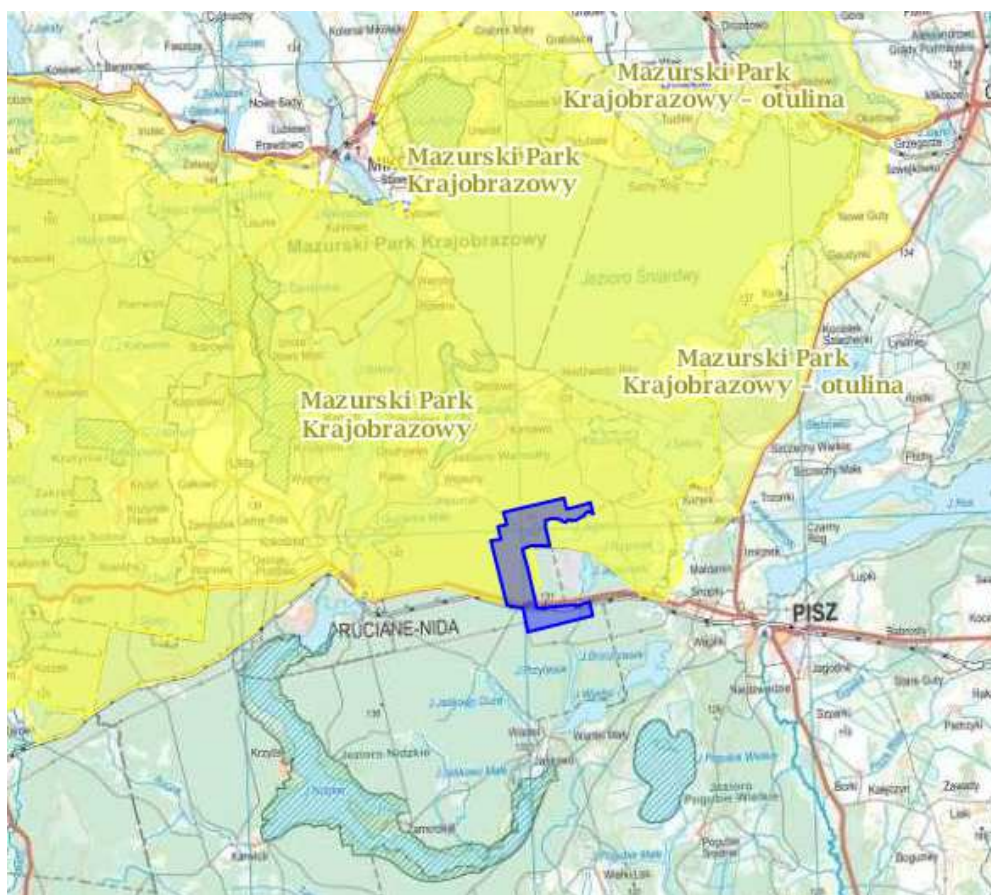
RYS.15 - Lokalizacja obszaru badań na tle granic obszaru NATURA 2000 – Ostoja Piska.

Mazurski Park Krajobrazowy

Północna część gminy Ruciane-Nida zawiera się w obszarze Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Południowa granica parku przebiega zgodnie z trasą linii kolejowej relacji Szczytno-Pisz, począwszy od zachodniej granicy gminy w okolicy Karwicy

Mazurskiej, skończywszy przy wschodniej granicy gminy, w rejonie stacji kolejowej Szeroki Bór. Całkowita powierzchnia Mazurskiego Parku Krajobrazowego wynosi 53 655 ha, z czego na terenie gminy Ruciane-Nida znajduje się 14 706 ha, co stanowi 27,4 % powierzchni parku oraz 41,1 % powierzchni gminy. Strefa ochronna parku (otulina) zajmuje obszar 18 608 ha. Celem ochrony Parku jest ochrona wybitnych wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych w celu zachowania i popularyzacji tych wartości. Jest to jeden z największych parków krajobrazowych w kraju.

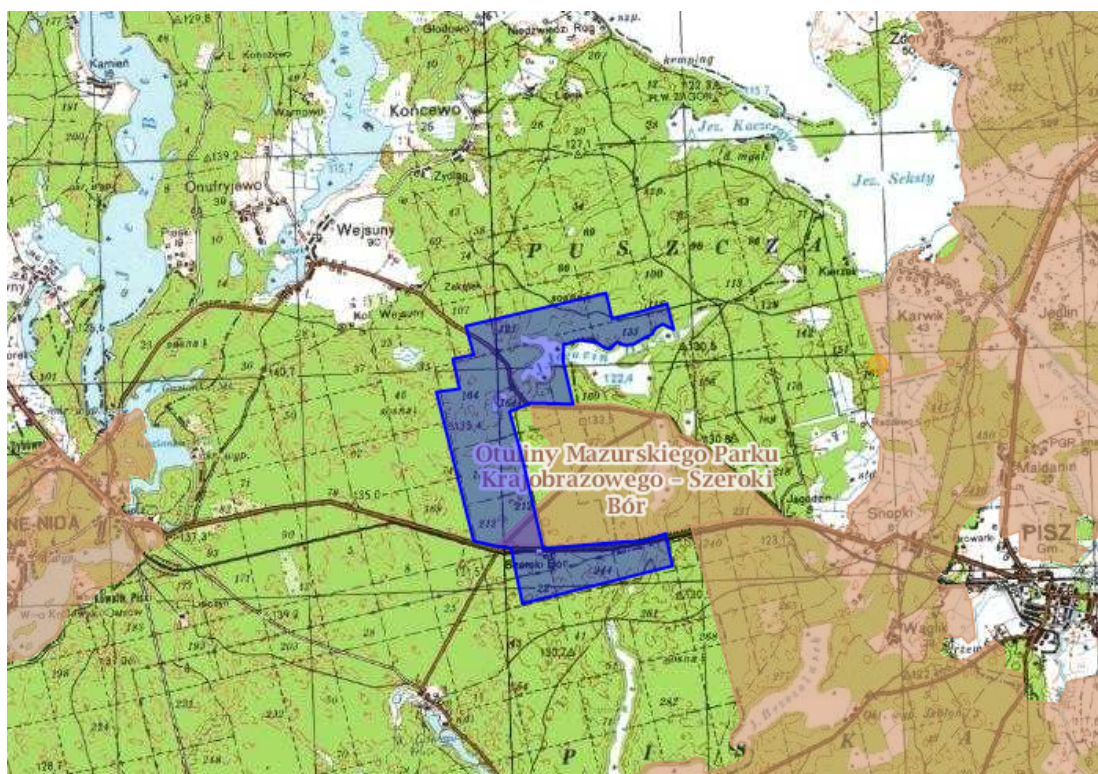
Mazurski Park Krajobrazowy został utworzony w grudniu 1997 r. na mocy uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z 1970 r., którą zweryfikowano w 1977 r., z uwagi na jej precedensowy charakter, ponieważ zapoczątkowała w Polsce proces tworzenia parków krajobrazowych. Motywacją utworzenia parku krajobrazowego była potrzeba zachowania i ochrony polodowcowego krajobrazu pojeziernego, bogatej fauny i flory oraz wartości kulturowych i historycznych Polski północno-wschodniej. Obszar parku obejmuje część Puszczy Piskiej oraz liczne łąki, obszary rolne i jeziora. Cechą charakterystyczną parku jest urozmaicona, polodowcowa rzeźba terenu oraz gęsty system jezior i rzek. Powyższe elementy środowiska przyrodniczego mają przełożenie na bioróżnorodność występujących gatunków.

RYS.16 - Lokalizacja obszaru badań na tle granic obszaru Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego – Szeroki Bór

Obszar został utworzony Rozporządzeniem nr 137 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego – Szeroki Bór (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2008 r. nr 178, poz. 2619). Powierzchnia obszaru wynosi 591,5 ha i leży w granicach gminy Ruciane-Nida i Pisz.

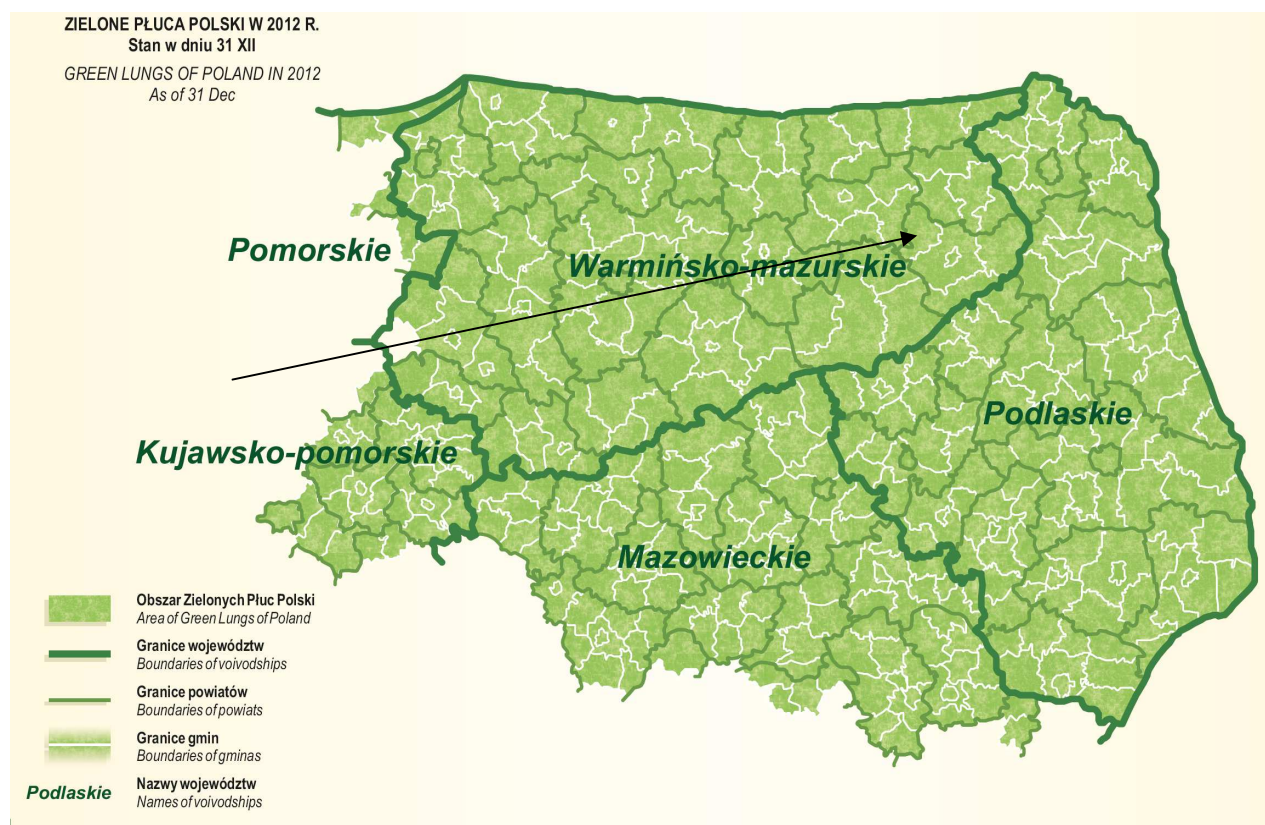

RYS.17 - Lokalizacja obszaru badań na tle granic Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Inne formy ochrony przyrody

"ZIELONE PŁUCA POLSKI"

Obszar gminy Ruciane-Nida i tym samym obszar projektu planu znajduje się w granicach obszaru funkcjonalnego „Zielone Płuca Polski”. Obszar ten objął teren Polski północno – wschodniej o nieskażonej przyrodzie i bogatych walorach krajobrazowych. Głównym celem porozumienia, w sprawie ochrony „ZPP” jest naturalna potrzeba ochrony dziedzictwa przyrodniczego i integracja środowiska z rozwojem gospodarczym i postępem cywilizacyjnym.

RYS 18 Obszar badań - strzałka. Zielone Płuca Polski - dane Główny Urząd Statystyczny.

W roku 1988 zawarto porozumienie władz administracyjnych i samorządowych regionu północno-wschodniej Polski w sprawie kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska na terenie woj. białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego, tworzących region Zielonych Płuc Polski (Białowieża - 13 V 1988 r.)

W roku 1990 podpisano porozumienie, które było kontynuacją wcześniejszego, w celu stworzenia podstaw organizacyjnych i programowych dla kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska Obszaru Zielone Płuca Polski (Olsztyn - 21 XII 1990 r.) Bardzo ważnym dla rozwoju idei był rok 1994. Uchwalono wtedy Deklarację Sejmu RP w sprawie obszaru Zielone Płuca Polski jako najważniejszego terenu do realizacji zadań ekorozwoju w Polsce.

Istotą porozumienia „Zielone Płuca Polski” jest przyjęcie idei i zasad ekorozwoju jako podstawowego kierunku bytu gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Rozwój społeczno-gospodarczy realizowany ma być (jest) w zrównoważeniu z rozbudowywanym, regionalnym systemem ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych o randze europejskiej. Zgodnie z dokumentem „Porozumienia w sprawie współdziałania na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz promocji obszaru Zielone Płuca Polski z zachowaniem jego bioróżnorodności biologicznej i tożsamości kulturowej” (2004) główne cele zrównoważonego rozwoju obszaru to:

- ożywienie oraz proekologiczne ukierunkowanie rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru Zielone Płuca Polski, ze szczególnym uwzględnieniem rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, leśnictwa, gospodarki wodnej, turystyki i lecznictwa uzdrowiskowego,
- wspieranie inicjatyw organizacyjnych i finansowych tworzących materialne podstawy rozwoju obszaru Zielone Płuca Polski,
- pozyskiwanie środków Unii Europejskiej,
- wzrost atrakcyjności i konkurencyjności obszaru Zielone Płuca Polski w przestrzeni europejskiej,
- doskonalenie i promocję produktów oraz usług wytwarzanych na obszarze Zielone Płuca Polski,
- uwzględnienie arealu i funkcji Zielonych Płuc Polski w polityce przestrzennej i regionalnej Państwa,
- podnoszenie poziomu wiedzy o walorach przyrodniczych i kulturowych obszaru Zielone Płuca Polski wśród mieszkańców regionu, Polski i Europy.

2.7. Korytarze ekologiczne

W 2005 roku na zlecenie Ministerstwa Środowiska został wykonany „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”. Celem projektu było wytypowanie sieci obszarów, która zapewniłaby łączność ekologiczną w skali Polski, a także w skali międzynarodowej. Głównym zadaniem takiej sieci miało być umożliwienie przemieszczania się zwierząt i innych organizmów oraz przepływ genów przez terytorium całego kraju oraz pomiędzy poszczególnymi obszarami przyrodniczo-cennymi (w tym obszarami Natura 2000). W ramach projektu wyznaczono ciągłą sieć, obejmującą zarówno wszystkie ważne obszary przyrodnicze (obszary węzłowe), jak i korytarze łączące te obszary w jedną całość ekologiczną. Wyznaczoną w ten sposób sieć nazwano siecią korytarzy ekologicznych.

Pierwotna koncepcja korytarzy ekologicznych (migracyjnych) zakładała istnienie ciągłości pasa, przez który następuje migracja. Inna koncepcja to idea tzw. łańcucha siedlisk pomostowych (ang. *stepping stone habitats*) - niezależnych od siebie odrębnych ekosystemów, które spełniają podstawowe warunki niszy wędrującej populacji i umożliwiają przeżycie jej osobników w trakcie przemieszczania się w korytarzu, w którego skład te ekosystemy wchodzi. Korytarze ekologiczne to tereny leśne, zakrzewione i podmokłe z naturalną roślinnością o przebiegu liniowym (pasowym) położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się – dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Są niezwykle ważne ze względu na fragmentację środowiska (podział siedliska na małe, odizolowane od siebie płaty) wskutek działalności człowieka i przekształcenia powierzchni ziemi. Umożliwiają one przemieszczanie się organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. doliny rzeczne, pasma górskie, prądy rzeczne. Szerokość korytarza migracyjnego jest uzależniona od wymagań konkretnego gatunku. Korytarze ekologiczne dla prawidłowego funkcjonowania muszą być pozbawione barier

ekologicznych, obecność barier utrudnia lub całkowicie hamuje przemieszczanie się gatunków, którym korytarz powinien służyć.

Korytarze ekologiczne odgrywają dużą rolę z punktu widzenia poprawy funkcjonowania środowiska przyrodniczego w każdej skali przestrzennej, od lokalnej do ponadregionalnej. Ich podstawowym celem jest zapewnienie warunków sprzyjających migracji organizmów, która może odbywać się na dwa sposoby. Pierwszy z nich polega na powolnym zasiedlaniu obszarów położonych w korytarzu ekologicznym i stopniowym, z pokolenia na pokolenie, przechodzeniu danej populacji do innych regionów. Tym sposobem migrują przeważnie rośliny lub niewielkie zwierzęta. Drugim sposobem jest traktowanie korytarza jako szlaku, przez który pojedyncze osobniki lub ich grupy przechodzą w celu szukania innych korzystnych siedlisk. Poza funkcją migracyjną i wzbogacania różnorodności biologicznej obszarów, korytarze ekologiczne pełnią również wiele innych zadań. Tworzą na przykład ostoje dla wielu gatunków zwierząt, które nie są przystosowane do środowiska otaczającego korytarze. Ponadto wytwarzają one barierę dla części szkodników oraz hamują oddziaływanie wiatru, zwiększają wilgotność i zatrzymują zanieczyszczenia powietrza.

W zaprojektowanej sieci korytarzy ekologicznych wyróżniono 7 korytarzy głównych, których rolą jest zachowanie łączności siedlisk w skali międzynarodowej, tj:

Korytarz Północny (KPn)
Korytarz Północno-Centralny (KPnC)
Korytarz Południowo-Centralny (KPdC)
Korytarz Zachodni (KZ)
Korytarz Wschodni (KW)
Korytarz Południowy (KPd)
Korytarz Karpacki (KK)

Przebieg korytarzy głównych i podział na strefy korytarzy

PRZEBIEG KORYTARZY GŁÓWNYCH I PODZIAŁ SIECINA STREFY (Jędrzejewski et al. 2005)

RYS.19 Przebieg głównych korytarzy ekologicznych Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011

Jak obrazuje to poniższa rycina cały obszar opracowania położony jest na terenie korytarza ekologicznego o nazwie Puszcza Piska. Korytarz ten stanowi funkcji tzw. "korytarza głównego" - łączy Puszcze Augustowską, Knyszyńską i Białowieską z doliną Biebrzy, Puszcą Piską, lasami Napiwodzko - Ramuckimi i Pojezierzem Iławskim. Przebiega przez dolinę Wisły do Borów Tucholskich, Pojezierza Kaszubskiego, Puszczy Koszalińskiej, Goleniowskiej i Wkrzańskiej. Przechodząc przez Lasy Krajeńskie i Wałeckie, łączy się także z Lasami Drawskimi, a następnie dochodzi przez Puszcę Gorzowską do Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Podczas prac terenowych nie zaobserwowano występowania zjawisk antropogenicznych powodujących przerwanie ciągłości korytarza ekologicznego.

RYS 20. Orientacyjny zarys obszaru badań na tle form ochrony przyrody - korytarze ekologiczne główny, północno - centralny.

W promieniu 10 kilometrów od obszaru badań zlokalizowane są różne inne formy ochrony przyrody - ich wykaz oraz poszczególne odległości do granic zamieszczono w poniższej tabeli.

Tabela 1. Wykaz obszarów chronionych w odległości do 10 kilometrów od granic wyznaczonego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nazwa obszaru objętego ochroną prawną	Odległość w km
REZERWATY PRZYRODY	
Jezioro Warnołty	3.06
Jezioro Nidzkie	4.49
Jezioro Pogubie Wielkie	4.66
Krutynia Dolna	8.17
PARKI KRAJOBRAZOWE	
Mazurski Park Krajobrazowy	w obszarze
Mazurski Park Krajobrazowy - otulina	3.15
OBSZRY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU	
Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Szeroki Bór	w obszarze
Puszczy i Jezior Piskich	0.44
Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód	3.15
Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Ruciane-Nida	4.88
NATURA 2000 OBSZARY SPECJALNEJ OCHRONY - OBSZARY PTASIE	
Puszczą Piską PLB280008	w obszarze
NATURA 2000 SPECJALNE OBSZARY OCHRONY - OBSZARY SIEDLISKOWE	
Ostoja Piską PLH280048	w obszarze
UŻYTKI EKOLOGICZNE	
Wyspy na jeziorach województwa warmińsko-mazurskiego	5.81
Zatoka Wygryńska	6.09
Grąd Wygryny	6.25

3. Ocena stanu środowiska

3.1. Jakość powietrza atmosferycznego

Roczna ocena jakości powietrza za 2015 r. została wykonana w nowym układzie stref, zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Środowiska oraz wytycznymi, opracowanymi na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie: „Wytyczne do rocznej oceny jakości powietrza w strefach” wg zasad określonych w art. 89 ustawy – *Prawo ochrony środowiska* z uwzględnieniem wymogów Dyrektywy 2008/50/WE i Dyrektywy 2004/107/WE”. Zmiany transponujące zapisy dyrektywy 2008/50/WE zostały określone w „Założeniach do ustawy o zmianie ustawy – *Prawo ochrony środowiska* oraz niektórych ustaw” przyjętych przez radę Ministrów w dniu 16 listopada 2010 r. W rozumieniu ww. założeń przyjmuje się, że od stycznia 2010 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto niebędące aglomeracją o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy oraz pozostały obszar województwa.

Celem rocznej oceny powietrza jest określenie stężeń poszczególnych substancji w powietrzu atmosferycznym, wskazanie przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz źródeł emisji zanieczyszczeń w regionie. Ocena jakości powietrza dokonywana jest pod względem dwóch kryteriów: ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje analizę stężeń zanieczyszczeń: dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzenu C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, ozonu O₃ oraz tlenku węgla CO. W ocenie za rok 2010 po raz pierwszy uwzględniono pył PM_{2,5}. W przypadku oceny odnoszącej się do ochrony roślin uwzględniono dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x oraz ozon O₃.

Podstawą klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są wartości poziomów: dopuszczalnego, dopuszczalnego powiększonego o margines tolerancji, docelowego i celu długoterminowego, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

Poziom dopuszczalny – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość dopuszczalna) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w określonym terminie i po tym terminie nie powinien być przekraczany.

Poziom docelowy – (odpowiednik w dyrektywie: wartość docelowa) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam, gdzie to możliwe w określonym czasie.

Poziom krytyczny - oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, po przekroczeniu którego mogą wystąpić bezpośrednie niepożądane skutki w odniesieniu do niektórych receptorów, takich jak drzewa, inne rośliny lub ekosystemy naturalne, jednak nie w odniesieniu do człowieka.

Poziom celu długoterminowego – (odpowiednik w dyrektywie: cel długoterminowy) oznacza poziom substancji w powietrzu, który należy osiągnąć w dłuższej perspektywie z wyjątkiem przypadków, gdy nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków – w celu zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Poziom dopuszczalny faza I - poziom dopuszczalny określony dla fazy I jest to wartość która powinna być osiągnięta w 2015 roku.

Poziom dopuszczalny faza II - poziom dopuszczalny określony dla fazy II jest to orientacyjna wartość dopuszczalna, która zostanie zweryfikowana przez Komisję Europejską w świetle dalszych informacji, w tym na temat skutków dla zdrowia i środowiska oraz wykonywalności technicznej. ^[43]

W wyniku klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie, można wydzielić następujące klasy stref:

1. Dla substancji dla których określone są poziomy dopuszczalne lub docelowe:
 - **klasa A** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych,
 - **klasa C** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny i poziomy docelowe.
2. Dla substancji, dla których określone są poziomy celu długoterminowego:
 - **klasa D1** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 nie przekraczają poziomu celu długoterminowego,
 - **klasa D2** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego.
3. Dla PM_{2,5} dla którego określono poziom dopuszczalny dla fazy II:
 - **klasa A1** – stężenia PM_{2,5} na terenie strefy nie przekraczają poziomu dopuszczalnego dla fazy II,
 - **klasa C1** – stężenia PM_{2,5} przekraczają poziom dopuszczalny dla fazy II. ^[43]

Wynikiem oceny dla wszystkich substancji podlegających ocenie jest zaliczenie strefy do jednej z poniżej wymienionych klas:

- klasa A - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych;
- klasa B - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy, poziomy celów długoterminowych.

Na podstawie przeprowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie rocznych ocen jakości powietrza w 2015 r. ustalono, że jakość powietrza w całym województwie warmińsko-mazurskim jest na ogół dobra. Zanieczyszczenia gazowe takie jak: SO₂, NO₂, Benzen i CO charakteryzują się niskimi

notowanymi wartościami stężeń w stosunku do poziomów dopuszczalnych. Wartości średnioroczne wspomnianych zanieczyszczeń od kilku lat są na podobnym poziomie i obecnie nie można mówić o zagrożeniu występowania przekroczeń poziomów dopuszczalnych określonych dla tych substancji.

Na terenie badań nie powinno dochodzić do sytuacji niekorzystnych dla zdrowia ludzi związanych z emisją zanieczyszczeń - zwiększona emisji spalin samochodowych itp. Komunikacyjne zanieczyszczenie powietrza powodowane jest głównie przez emisję substancji chemicznych z silników spalinowych oraz poprzez ulatnianie się paliwa, smarów, wycieki, ścieranie nawierzchni drogi, opon, okładzin ciernych. Występuje przy tym szeroka różnorodność substancji emitowanych do atmosfery. Niektóre z nich są trujące, inne niepożądane ze względu na nieprzyjemny zapach lub właściwości drażniące. Największe znaczenie ze względu na wielkość emisji i stopień wywołujących zagrożeń mają substancje powstające wskutek ruchu pojazdów, są to:

- tlenek węgla /CO/,
- tlenki azotu /NOx/,
- związki kadmu /Cd/,
- węglowodory /WWA i HC/,
- tlenki siarki /SOx/,
- aldehydy,
- cząstki smoły i sadzy,
- inne pyły i kurz.

Tabela 2. Klasa uzyskana w ocenie jakości powietrza w latach 2012-2014 – ze względu na ochronę zdrowia (dla strefy warmińsko-mazurskiej)

Zanieczyszczenie	Klasy oceny w latach		
	2012	2013	2014
Dwutlenek siarki SO ₂	A	A	A
Dwutlenek azotu NO ₂	A	A	A
Pył PM10	C	A	C
Ołów Pb	A	A	A
Nikiel	A	A	A
Kadm Cd	A	A	A
Arsen As	A	A	A
Benzo(α)piren BaP	C	C	C
Tlenek węgla CO	A	A	A
Benzen C ₆ H ₆	A	A	A
Ozon O ₃ (docelowy)	A	A	A
Ozon O ₃ (długoterminowy)	D ₂	D ₂	D ₂
Pył PM2,5	A	A	A

Źródło: WIOŚ Olsztyn, 2015

3.2. Klimat akustyczny

Rozpoznanie stanu klimatu akustycznego środowiska i jego oceny dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2012 poz. 1109). Rozporządzenie to podaje nowe zakresy dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł w stosunku do klas terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje tj. zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci, uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy.

Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Najbardziej uciążliwymi emitorami hałasu i wibracji, mającymi zasadniczy wpływ na klimat akustyczny środowiska, są: trasy komunikacyjne (pojazdy samochodowe, motocykle, ciągniki, pociągi), zakłady przemysłowe oraz place budowy na skutek stosowania hałaśliwych i wibracyjnych technologii oraz maszyn i urządzeń oraz miejsca publiczne takie jak: centra handlowe, deptaki, skwery oraz inne miejsca zbiorowego nagromadzenia ludności.

Największe znaczenie ma hałas komunikacyjny. Stanowią go przede wszystkim źródła liniowe związane z komunikacją drogową i kolejową.

Hałas o podłożu komunikacyjnym występuje w bezpośrednim sąsiedztwie dróg i linii kolejowych. Jego uciążliwość jest uzależniona od natężenia ruchu, w związku z czym podwyższone natężenie hałasu jest notowane w centrach miejscowości.

Klimat akustyczny środowiska w zdecydowanej większości kształtowany jest przez hałas komunikacyjny drogowy, który ze względu na powszechność charakteryzuje się dużym zasięgiem oddziaływania. Do czynników mających wpływ na poziom emisji hałasu drogowego należą: natężenie ruchu, struktura strumienia pojazdów, a zwłaszcza udziału w nim transportu ciężkiego, stan techniczny pojazdów, rodzaj i stan techniczny nawierzchni, charakter zabudowy (zagospodarowanie) terenów otaczających.

Przyczyną hałasu drogowego jest przede wszystkim interakcja pomiędzy oponą, a nawierzchnią, a także dźwięki samego pojazdu (m. in. silnika, systemu napędowego, systemu wydechowego). Kontakt opony z nawierzchnią jako główne źródło hałasu występuje u większości samochodów przy prędkości powyżej 55 km/h, a w przypadku samochodów ciężarowych przy prędkości powyżej 70 km/h.

Największe natężenie ruchu pojazdów na obszarze planu występuje w pobliżu drogi krajowej nr 58 i na drogach powiatowych oraz gminnych.

Uciążliwości związane z innymi formami hałasu komunikacyjnego np. kolejowego na obszarze badań nie występują.

W ostatnich latach Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie nie przeprowadzał pomiaru hałasu w pobliżu obszaru badań.

Na terenie planu klimat akustyczny należy ocenić jako zadowalający - brak jest źródeł hałasu - okresowo zwiększa się natężenie hałasu generowanego przez zwiększony ruch turystyczny (okres letni). Obecnie w okresie jesienno zimowym - ruch w obrębie planu jest dużo mniejszy co powoduje także zanik emisji hałasu.

3.3. Oddziaływanie sieci elektroenergetycznych oraz innych pól elektromagnetycznych

Brak oddziaływań.

3.4. Zagrożenia przyrodnicze

W warunkach środowiska przyrodniczego Polski do podstawowych zagrożeń przyrodniczych należą: zagrożenie powodziowe, ruchy masowe (zagrożenie morfodynamiczne) i ekstremalne stany pogodowe.

Państwowy Instytut Geologiczny w ramach realizacji Projektu Systemu Ochrony Przeciwośuwiskowej (SOPO) przygotował wstępne informacje dotyczące problematyki ruchów masowych na obszarze Polski pozakarpackiej. Na mapach poszczególnych województw, w tym województwa warmińsko - mazurskiego zostały przedstawione zasięgi obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych oraz dotychczas udokumentowane osuwiska, badane na przestrzeni ostatnich 30-40 lat. W ten sposób zostały wskazane rejony, gdzie nie wyklucza się możliwości rozwoju ruchów masowych. Prace terenowe na tych obszarach, zakończone opracowaniem map osuwisk i terenów zagrożonych w skali 1 : 10 000 oraz wypełnieniem kart rejestracyjnych, będą prowadzone w trakcie realizacji kolejnych etapów Projektu SOPO (lata 2006-2022).

Na Przeglądowej Mapie Osuwisk i Obszarów Predysponowanych do Występowania Ruchów Masowych w Województwie warmińsko - mazurskim zaprezentowano jedynie ogólne i wstępne dane informujące o możliwej predyspozycji obszarów (wynikającej głównie z budowy geologicznej i morfologii) do rozwoju ruchów masowych w poszczególnych powiatach pozakarpackich, nie potwierdzone zwiadem terenowym.

Zagrożenie ruchami masowymi uzależnione jest od wielu czynników, jak:

- morfogeneza terenu;
- morfometria terenu (kąty nachylenia terenu i wysokości względne);
- przypowierzchniowa budowa geologiczna;
- inne przejawy morfodynamiki;
- pokrycie terenu roślinnością;

➤ zabezpieczenia techniczne stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych, ingerencja antropogeniczna może doprowadzić do zachwiania stabilności stoku i uruchomienia procesów morfodynamicznych.

Zgodnie z literaturą przedmiotu (Klimaszewski 1978) słabe ruchy masowe (soliflukcja¹) mogą pojawiać się już przy kącie nachylenia 2-7°, przy 7-15° może wystąpić silne spełzywanie i soliflukcja oraz osuwanie. Przy kącie nachylenia terenu 15-35° możliwe jest silne osuwanie gruntu. Za osuwiskotwórcze uznaje się generalnie nachylenie terenu 15-35°. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania mas skalnych i zwietrzeliny. Najskuteczniej stabilizuje zbocza zwarta pokrywa roślinna. Wynika m. in. z tego konieczność ochrony pokrywy roślinnej.

Na terenie badań nie występują obszary zagrożone ruchami masowymi w tym osuwaniem się mas ziemi.

Na terenie gminy nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią generowanego przez wody małych cieków wodnych.

Na terenie badań nie występują obszary zagrożone powodzią oraz lokalnymi podtopieniami wg. danych <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>.

Powszechnym zagrożeniem w warunkach środowiska przyrodniczego Polski są **ekstremalne stany pogodowe**, jak bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie ekstremalnym stanom pogodowym jest niemożliwe, a likwidacja skutków jest kwestią organizacyjną.

3.5. Ogólna ocena obecnego stanu środowiska naturalnego na obszarze badań

Podsumowując powyższe rozdziały stwierdza się, że obecny stan środowiska naturalnego jest dobry. Do obszarów pełniących funkcje ekologiczne na badanym terenie można zaliczyć praktycznie cały obszar planu.

Zagrożenia ze strony zapisów planu nie występują ze względu na zaproponowane funkcje – zakazujące zabudowy i utrzymujące dotychczasowe zagospodarowanie – lasy, tereny zieleni i ciągi komunikacyjne istniejące.

4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu

4.1. Cel opracowania projektu planu

Stosownie do zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, głównym celem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór, jest utrzymanie obecnego zagospodarowania tj. lasów i zieleni oraz wód powierzchniowych. Dodatkowo

¹ Proces pełnienia pokrywy zwietrzelinowej, nasiąkniętej wodą (Klimaszewski 1978).

wprowadza się zapisy odnośnie możliwości późniejszych modernizacji ciągów komunikacyjnych w obrębie już istniejących pasów drogowych i terenów kolejowych

P

4.2. Ustalenia projektu planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z części tekstowej oraz z części graficznej. Część tekstowa sporządzona jest w formie projektu uchwały Rady Miejskiej Ruciane-Nida, natomiast część graficzna w postaci rysunków projektu planu. Na potrzeby prognozy rysunki przeskalowano do skali pasującej do rozmiarów arkuszy papieru. Na w/w rysunku zamieszczono również wyrys z obowiązującego na terenie gminy Studium.

W granicach projektu planu ustala następujące podstawowe przeznaczenie terenów:

ZL – tereny lasów;

ZN – tereny zieleni naturalnej;

WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych;

KD(G) – tereny dróg publicznych klasy głównej;

KD – tereny rezerwy pod drogę publiczną;

KK – tereny komunikacji kolejowej;

W granicach objętych planem zasady ochrony ład przestrzennego określone są ustaleniami dotyczącymi:

1) Zakazuje się wznoszenia ogrodzeń;

2) Zakazuje się lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w rozumieniu przepisów odrębnych.

3) Zakazuje się lokalizacji nośników reklamowych.

W zakresie ochrony środowiska plan wskazuje:

1) zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych;

a) zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i gruntu;

b) zakaz wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych.

2) nakazuje się aby zanieczyszczenia i ścieki z przestrzeni szczelnych, nieprzepuszczalnych, utwardzonych podczyszczać i odprowadzać w sposób nie zagrażający środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi;

3) ustala się, że tereny funkcjonalne wyznaczone w planie nie podlegają ochronie akustycznej zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu;

4) ustala się nakaz gromadzenia i zagospodarowywania odpadów w sposób zgodny z odpowiednimi planami gospodarki odpadami oraz przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem segregacji odpadów.

ustala zasady wynikające z położenia planu w granicach Mazurskiego Parku Krajobrazowego:

a) nakaz prowadzenia wszelkich działań w granicach „Mazurskiego Parku Krajobrazowego” zgodnie z przepisami rozporządzenia Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego oraz ustaleniami zawartymi w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego przyjętego uchwałą Nr XIX/368/12 z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Mazurskiego Parku Krajobrazowego;

ustala zasady wynikające z położenia planu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego:

a) nakaz prowadzenia wszelkich działań w granicach „Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego” zgodnie z przepisami rozporządzenia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 137 z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. W-M z 2008 r. Nr 178, poz.2619);

ustala się zasady wynikające z położenia planu w granicach obszarów NATURA 2000:

a) nakaz prowadzenia wszelkich działań w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków „Puszcza Piska” (PLB280008) oraz w granicach obszaru specjalnej ochrony siedlisk „Ostoja Piska” (PLH280048) zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się zasady w zakresie systemów komunikacji:

1) obsługę komunikacyjną terenów funkcjonalnych zapewnia: droga publiczna klasy głównej oznaczona w planie symbolem literowym **1KD(G)**;

2) zachowuje się istniejące zjazdy z drogi publicznej;

3) dopuszcza się przebudowę istniejących i budowę nowych zjazdów na drogi publiczne na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

Ustala się zasady z zakresu infrastruktury technicznej:

1) ustala się zachowanie istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;

2) dopuszcza się możliwość remontu i modernizacji istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

3) dopuszcza się likwidację istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;

4) ustala się budowę nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających terenów funkcjonalnych oznaczonych w planie symbolami literowymi **KD(G)** na zasadach określonych w przepisach odrębnych;

5) dopuszcza się lokalizowanie nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na terenach funkcjonalnych oznaczonych w planie symbolami literowymi **KK, ZN, ZL** wyłącznie na obszarach nie podlegających ochronie prawnej zgodnie z przepisami odrębnymi oraz jeżeli lokalizacja tych sieci i urządzeń nie ogranicza realizacji podstawowego przeznaczenia terenów funkcjonalnych i nie narusza przepisów odrębnych;

6) ustala się, iż gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami lokalnymi.

4.3. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami

➤ **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ruciane - Nida**

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zgodny ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ruciane-Nida, podjętego Uchwałą Nr XXII/173/2016 z dnia 31 marca 2016 r.. Wyrys z w/w Studium gminy został zamieszczony na poszczególnych załącznikach graficznych do niniejszej prognozy.

4.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

W przypadku braku realizacji zmiany planu - tereny ujęte jako zieleń pozostaną w stanie obecnym. Tereny załączników graficznych nr 1 i 2 pozostaną w dotychczasowym przeznaczeniu. Zapisy regulują możliwość ewentualnego wprowadzania inne funkcji niż zieleń dla tego terenu oraz zamykają możliwość zabudowy na tym obszarze.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego stanowi dokument planistyczny o znaczeniu lokalnym, jednakże zasięg oddziaływania skutków jego realizacji może wykraczać poza granice obszaru nim objętego. Przy formułowaniu ustaleń analizowanego planu miały zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Ochrona środowiska i idea zrównoważonego rozwoju powinny być uwzględniane w dokumentach planistycznych szczebla gminnego. Obliguje do tego zarówno ustawodawstwo krajowe, jak i wspólnotowe. Według art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej *Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju*. Do ochrony środowiska obligują Polskę również ratyfikowane umowy. Do najważniejszych umów międzynarodowych oraz dyrektyw Unii Europejskiej należą:

- W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności:
- ✓ Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro z 1992 r.,
 - ✓ Konwencję Berneńską o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,

- ✓ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
- ✓ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony naturalnych siedlisk oraz dzikiej fauny i flory.
- W zakresie ochrony powietrza i klimatu:
 - ✓ Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992r.,
 - ✓ Dyrektywa Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1997 roku w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza,
 - ✓ Dyrektywa 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promocji wykorzystania energii z OZE.
- W zakresie ochrony wód
 - ✓ Dyrektywa Rady 76/464/WEG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty,
 - ✓ Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r.,
 - ✓ Dyrektywa 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych.
- W zakresie ochrony powierzchni ziemi
 - ✓ Strategia tematyczna w sprawie ochrony gleb
- W zakresie ochrony krajobrazu kulturowego i zasobów kulturowych
 - ✓ Europejska Konwencja Krajobrazowa z 2000 r. ratyfikowana przez Polskę w 2006 r.
- W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania
 - ✓ Dyrektywa Rady 2000/14/WE z 8 maja 2000 roku w sprawie emisji hałasu,
 - ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli.
- Oдноśnie procedury oceny oddziaływania na środowisko
 - ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
 - ✓ Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu europejskim mają odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim. Za jeden z najważniejszych należy uznać ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na podstawie której sporządzona została niniejsza prognoza. Do innych ustaw należą:

- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz.U. 2016 poz. 672 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz.U. 2015 poz. 1651 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t. j. Dz.U. 2015 poz. 469 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz.U. 2013 poz. 21 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2015 poz. 909 ze zm.).

Z punktu widzenia niniejszego opracowania szczególnej wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym ujęty w *Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016*. Plan powinien spełniać wymogi zawarte w tym dokumencie tj. kształtować ład przestrzenny pozwalając na racjonalną gospodarkę. Przez ład przestrzenny należy rozumieć sposób ukształtowania przestrzeni, który tworzy harmonijną całość. Natomiast w *Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju 2030* nacisk położony jest na ideę zrównoważonego rozwoju (ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju), którą definiuje się jako integrację działań politycznych, społecznych i gospodarczych w układach przestrzennych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Koncepcja przedmiotowa wywodzi się z innego dokumentu ustalonego na szczeblu unijnym. Dokumentem tym jest *Zrównoważona Europa dla lepszego świata: Strategia zrównoważonego rozwoju dla Unii Europejskiej*, przyjętym na szczycie Rady Europy w czerwcu 2001 r. Jego podstawowe założenia dotyczą czterech celów strategicznych rozwiniętych w cele szczegółowe i proponowane kierunki działań. Do celów tych należą:

- ✓ ograniczenie zmian klimatycznych i wzrost znaczenia „zielonej” energii,
- ✓ wzrost bezpieczeństwa zdrowotnego;
- ✓ usprawnienie systemu transportowego i gospodarowania przestrzenią;
- ✓ odpowiedzialne gospodarowanie zasobami naturalnymi.

Podsumowując wiodącymi zasadami zagospodarowania przestrzennego winny być: zrównoważony rozwój oraz ład przestrzenny. Cele ochrony środowiska w przedmiotowym projekcie planu miejscowego zostały uwzględnione poprzez precyzyjne przeanalizowanie dostępnych materiałów archiwalnych oraz zastanych obecnie uwarunkowań przyrodniczo środowiskowych i podtrzymanie funkcji zieleni naturalnej dla obszarów szczególnie cennych.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje nie będzie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska. Zaproponowane zagospodarowanie terenu objętego planem jest tożsame ze stanem obecnym. Jedynymi możliwymi oddziaływaniami są oddziaływania do ciągów komunikacyjnych jednakże plan nie

przewiduje ich relokowania czy zmiany – poszerzenia zakresu. Oddziaływania generowane od ciągów komunikacyjnych pozostaną na obecnym poziomie.

W poniższej tabeli nr 3 przedstawiono przewidywane oddziaływania realizacji założeń projektu planu.

Oddziaływania na środowisko	Podział oddziaływań ze względu na:									Ocena oddziaływania		
	Rodzaj				Czas			Mechanizm				
	Bezpośrednie	Pośrednie	Wtórne	Skumulowane	Krótkoterminowe	Średnioterminowe	Długoterminowe	Chwilowe	Stale	Pozytywne	Neutralne	Negatywne
Powierzchnia ziemi w tym gleby	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	KD KK	-
Budowa geologiczna i zasoby naturalne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wody	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	-	KD KK
Powietrze i klimat	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	-	KD KK
Szata roślinna, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczna	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	KD KK	-
Krajobraz	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	KD KK	-
Zabytki i dobra materialne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Życie i zdrowie ludzi	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	KD KK	-
OCHK, NATURA 2000, PARK KRAJOBRAZOWY	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	KD KK	-
Korytarze ekologiczne	ZL, ZN, WS, KD KK	-	-	-	-	-	ZL, ZN, WS, KD KK	-	ZL, ZN, WS, KD KK	ZL, ZN, WS	-	KD KK

ZL – tereny lasów;
ZN – tereny zieleni naturalnej;
WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych;
KD(G) – tereny dróg publicznych klasy głównej;
KD – tereny rezerwy pod drogę publiczną;
KK – tereny komunikacji kolejowej;

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby

Brak oddziaływań – tereny leśne, wody i zieleń nie generują zagrożeń. W odniesieniu do dróg – wprowadzono stosowne zapisy odnośnie podczyszczania ścieków deszczowych – takie działania są jednymi dopuszczalnymi na omawianym terenie i zapewniają pełne zabezpieczenie stanu jakościowego wód. Drogi poza planem, które zapewniają obsługę komunikacyjną na obszarze gmin, dlatego też ich oddziaływanie nie zmieni się względem obecnego. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

6.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie na zasoby naturalne – z posiadanych materiałów archiwalnych wynika, że na badanym terenie nie występują udokumentowane zasoby naturalne takiej jak kruszywa, złoża ropy, pokłady torfu, itp.

6.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań.

6.4. Odpady

Zgodnie z zapisami projektu planu gospodarkę odpadami ustala się zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.5. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań. Utrzymanie dotychczasowego sposobu przeznaczenia terenu będzie sprzyjało zachowaniu korzystnego topoklimatu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, pozytywny.

6.6. Klimat akustyczny

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań. Projekt planu nie wprowadza funkcji generujących nowe oddziaływania hałasowe – drogi i linia kolejowa będą wykorzystywane w stanie obecnym – oddziaływani na dotychczasowym poziomie.

6.7. Oddziaływanie w zakresie promieniowania elektromagnetycznego

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań. .

6.8. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań. Plan nie wprowadza funkcji które mogłyby zagrażać walorom fauny i flory na terenie planu. Założenia planu

zabezpieczają obecny stan środowiska naturalnego. Dopuszczone modernizacje (w przyszłości) ciągów komunikacyjnych – zapisano tylko w obrębie już istniejących ciągów.

6.9. Oddziaływanie na krajobraz

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań.

6.10. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań.

6.11. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi

Jak w rozdziale 6.1 – brak oddziaływań.

6.12. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000

Jak w rozdziale 6.1 i 6.8 – brak oddziaływań.

7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na obszarze objętym opracowaniem nie przewiduje się lokalizacji przedsięwzięć, które na podstawie Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zaliczane są do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zmienione Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2013 poz. 817).

Nie zachodzą również przesłanki wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na najbliższe obszary chronione w tym obszary Natura 2000.

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

Metodologia opracowania Prognozy nakazuje dokonanie propozycji rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w projekcie dokumentu – rozwiązań, które pozwoliłyby osiągnąć zamierzone cele przy mniejszej skali uciążliwości i oddziaływań na różne aspekty środowiska (realizacja zamierzonych celów byłaby wówczas z punktu widzenia oddziaływania na środowisko bardziej efektywna – zostałyby osiągnięta przy niższych kosztach).

Jedynym rozważnym rozwiązaniem alternatywnym, dotyczącym przyszłego zagospodarowania, byłoby zaniechanie podejmowania jakichkolwiek działań, tzw. wariant zerowy. Zaniechanie realizacji przedsięwzięcia nie wpłynęłoby na środowisko – pozostałoby ono w stanie obecnym. W czasie mogłoby ulegać stopniowemu

pogorszeniu, a brak zablokowania możliwości rozbudowy kierownictwa w kierunku ewentualnej zabudowy w sposób niekontrolowany co miałyby znacznie większe negatywne skutki niż zaproponowane w projekcie planu rozwiązania zagospodarowania omawianego obszaru. Tak więc biorąc powyższe pod uwagę wariant zerowy jako blokujący możliwość rozwoju społeczno-gospodarczego gminy nie został wzięty pod uwagę.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa cele, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub niedopuszczanie do negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Proponowane rozwiązania przedstawione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego prowadzą do podtrzymania obecnego stanu środowiska naturalnego i braku negatywnych wpływów na środowisko przyrodnicze.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego plan wprowadza następujące zasady:

1. Nakazuje zachować wszelkie nakazy i zakazy wynikające z położenia obszaru planu na terenach prawnej ochrony środowiska naturalnego.

Realizacja ustaleń projektu planu nie stwarza zagrożenia dla form ochrony przyrody w jego otoczeniu, a w szczególności:

- nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt chronionych w sieci obszarów Natura 2000
- nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000

W związku z powyższym realizacja planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże sposób ich realizacji wymaga wprowadzenia pewnych ograniczeń i zakazów w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań:

- podczas realizacji przedsięwzięć linowych należy działać zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania na środowisko naturalne. Dotyczy to takich aspektów jak hałdowanie gruntów w celu ponownego wykorzystania itp.
- Wody opadowe z terenów utwardzonych należy zebrać i poddać procesowi podczyszczania w separatorach przed ich wprowadzeniem do gruntu lub innego odbiornika

Zastosowanie się do wszystkich ustaleń projektowanego dokumentu i powyższych wytycznych powinno znacznie ograniczyć lub nawet wykluczyć część negatywnych oddziaływań na środowisko.

10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

W ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. 2015, poz. 199 z późn. zm.), winien być prowadzony monitoring skutków realizacji ustaleń Planu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w projekcie Planu, jak również wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

Dla właściwego zrealizowania planowanego przedsięwzięcia, wskazany byłby monitoring dotyczący m.in.: sposobu realizacji zainwestowania, stanu realizacji inwestycji sanitarnych, pomiary stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych, pomiaru oddziaływania akustycznego nowopowstałej zabudowy.

Za monitoring jakości środowiska przyrodniczego w województwie warmińsko - mazurskim odpowiedzialny jest Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie (WIOŚ). Celem państwowego monitoringu środowiska (PMŚ) jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska, zarządzania środowiskiem i wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

W ramach PMŚ prowadzony jest monitoring: jakości powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania na terenie powiatu brodnickiego jest m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Pisz. W związku z powyższym monitoring realizacji planu należy wykonywać, a jego wyniki zamieszczać w corocznych sprawozdaniach - szczególny nacisk należy położyć na kontrolę stanu jakościowego powietrza oraz stanu natężenia hałasu generowanego przez ciągi komunikacyjne.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Omawiane przedsięwzięcie należy zaliczyć do lokalnych. Podczas realizacji założeń planu nie wystąpią transgraniczne oddziaływania na środowisko - lokalizacja projektu zmiany planu w odległości ponad 100 km od granic RP.

12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Podczas sporządzania prognozy nie napotkano na szczególne problemy przy analizie projektowanych zamierzeń. W przypadku pozostałych funkcji wyznaczonych w projekcie planu - analizowane zainwestowanie jest powszechnie występującym i typowym przedsięwzięciem małej skali. Wobec tego określenie jego wpływu na środowisko nie napotkało na szczególne trudności.

13. Wnioski

W projekcie planu zagospodarowania przestrzennego należy sprecyzować, umieścić lub rozwinąć zagadnienia mające na celu zapobieganie, ograniczenia lub kompensację przyrodniczą negatywnych skutków oddziaływań przyszłego użytkowania terenu. Wytyczne dotyczące zakresu zmian umieszczono w prognozie – rozdział 9.

Wyniki wykonywanych prac kontrolnych (monitoringu) powinny wskazywać na niskie oddziaływania na środowisko naturalne. W przypadku wykazania negatywnego znaczącego oddziaływania wskazać działania zapobiegawcze lub rozważyć możliwość wstrzymania dalszych działań inwestycyjnych.

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzania postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*.

Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza obecnego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, przy uwzględnieniu jego poszczególnych komponentów, w tym: powierzchni ziemi, warunków wodnych, różnorodności biologicznej, krajobrazu, szaty roślinnej i zwierząt, powietrza.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór, gmina Ruciane Nida.

Projekt planu składa się z części tekstowej – projektu uchwały oraz z załącznika graficznego. Projekt planu na omawianym terenie wyznacza następujące przeznaczenie terenu:

- ZL** – tereny lasów;
- ZN** – tereny zieleni naturalnej;
- WS** – tereny wód powierzchniowych śródlądowych;
- KD(G)** – tereny dróg publicznych klasy głównej;
- KD** – tereny rezerwy pod drogę publiczną;
- KK** – tereny komunikacji kolejowej;

W niniejszej prognozie dokonano analizy poszczególnych komponentów środowiska i ich ocenę przy uwzględnieniu zewnętrznych powiązań. Omawiany teren położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz NATURA 2000 i Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Projektowane zagospodarowanie terenu obwarowane jest działaniami minimalizującymi negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Ponadto plan spełnia uwarunkowania wynikające z dążenia do zapewnienia właściwych standardów środowiskowych w zakresie ochrony zdrowia. Przeanalizowano także wpływ i wskazano stosowne działania ochronne w celu ochrony obszarów NATURA 2000 w sąsiedztwie terenu objętego projektem planu.

Podczas realizacji założeń planu nie wystąpią transgraniczne oddziaływania na środowisko.

Wykazano, że realizacja zainwestowania wiąże się z oddziaływaniem na obszar badań. W celu minimalizacji negatywnych skutków realizacji zapisów planu wprowadzono zalecenia i nakazy.

W ujęciu końcowym wykazano, że realizacja zapisów planu po uwzględnieniu nakazów i zaleceń zawartych w prognozie nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary cenne przyrodniczo oraz nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nim.

15. Oświadczenia autorów prognozy zgodnie z art. 74a ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353)

Zgodnie z art. 74a ust. 2 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 353) świadomi odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań oświadczamy, że autorzy *Prognozy Oddziaływania na Środowisko dla projektu miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór, gmina Ruciane Nida* – Kierownik zespołu inż. Grzegorz Prusik oraz mgr inż. Agnieszka Tymowicz, posiadają wiedzę w tym zakresie oraz ukończyli oni studia pierwszego i drugiego stopnia na

kierunku Inżynieria Środowiska na Uniwersytecie Warmińsko - Mazurskim w Olsztynie. Ponadto wykonani oni w przeciągu ostatnich 5 lat co najmniej 10 opracowań o podobnych charakterze, które to uzyskały stosowne uzgodnienia w zakresie przyrodniczym i sanitarnym i obecnie są załącznikami do uchwalonych i obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego, Studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miasta na terenie województw: warmińsko - mazurskiego, mazowieckiego i kujawsko - pomorskiego oraz wykonywali Raporty oddziaływania na środowisko.

16. Wykaz materiałów źródłowych

Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano:

1. Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
2. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór, gmina Ruciane Nida.
3. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Ruciane – Nida.
4. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030);
5. Dane Urzędu Gminy Ruciane - Nida, stan na czerwiec 2016 r.;
6. Centralna Baza Danych Geologicznych; <http://bazagis.pgi.gov.pl/>;
7. Dane Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego, <http://igs.pgi.gov.pl/>;
8. Biuletyn Informacji Publicznej Gminy Ruciane -Nida,
9. Bank Danych Lokalnych GUS, <http://stat.gov.pl/>;
10. Raporty o stanie środowiska województwa warmińsko - mazurskiego z lat 2009 - 2014, Inspekcja Ochrony Środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Biblioteka Monitoringu Środowiska
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.)
12. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510, z późn. zm.)
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186, z późn. zm.)
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348)
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409)
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408)
17. Ptaki. Przewodnik Collinsa, 2010 r.
18. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Władysław Matuszkiewicz PWN, Warszawa 2001 r.,
19. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa poglądowa w skali 1: 300 000, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r.,
20. Siedliska i gatunki Natura 2000, prof. dr hab. Czesław Hołdyński i inni, wyd. Mantis, Olsztyn 2010 r.,

21. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badań Ssaków PAN, W. Jędrzejewski i inni, Białowieża 2012r.
22. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej, Łucjan Rutkowski, PWN, Warszawa 2008 r.,
23. Rośliny lasu liściastego, Tadeusz Traczyk, WSiP, Warszawa 1959 r.,
24. Atlas roślin, R. Krzyściak-Kosińska, M. Kosiński, wyd. Pascal, Bielsko-Biała 2007 r.,
25. DIETZ C., HELVERSEN O., NILL D., 2007. Nietoperze Europy i Afryki Północno Zachodniej. Multico, Warszawa, 2009.
26. Płazy i gady Polski, A. Herczek, J. Gorczyca, Wyd. Kubajak, 2004 r.,
27. Atlas ptaków, część I i II, Marcin Karetta, wyd. Pascal, Bielsko-Biała, 2010 r.,
28. Ptaki Polski, część 1 i 2, Andrzej G. Kruszewicz, MULTICO Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2005, 2006, 2007,
29. Regionalizacja geobotaniczna Polski - Jan Marek Matuszkiewicz, IGiPZ PAN Warszawa, 2008 r.,
30. Geografia Regionalna Polski [J. Kondracki PWN 2013]
31. Osteje ptaków w Polsce - wyd. OTOP
32. Polskie Normy: PN-75-E-05100-1: 1998, PN-EN-50341-1 oraz PN-EN-50423-1
33. Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U.03.47.401)
34. Strona Komisji Europejskiej: <http://ec.europa.eu>
35. Mapy Hydrogeologiczne, Szczegółowe Geologiczne, Geośrodowiskowe Polski w skali 1 : 50 000 - arkusze Ruciane Nida,
36. Mapy Glebowe w skali 1 : 5 000
37. Witryny internetowe:
 - o <http://geoportal.gov.pl/>;
 - o <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>;
 - o <http://warszawa.rdos.gov.pl/>;
 - o <https://pl.wikipedia.org>.
 - o <http://mapa.korytarze.pl/>

Spis załączników tekstowych:

1. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie (zał. tekst 1)
2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pieszku (zał. tekst 2)

Spis załączników graficznych:

1. Mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zał. graf. nr 1 do 2).

Autorzy opracowania:

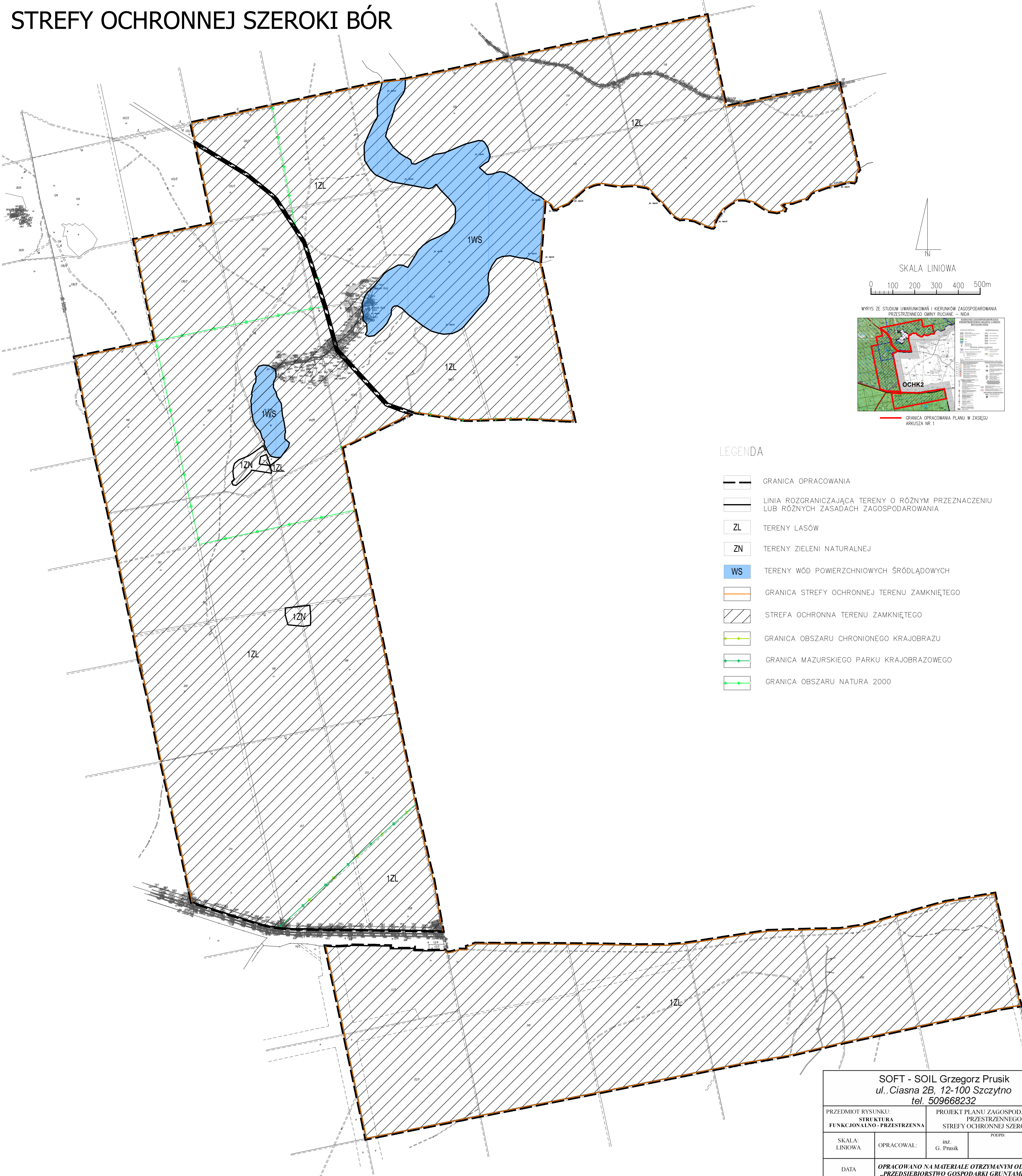

.....
inż. Grzegorz Prusik

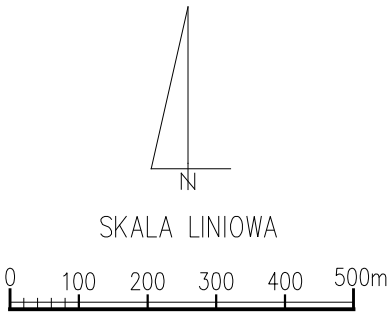
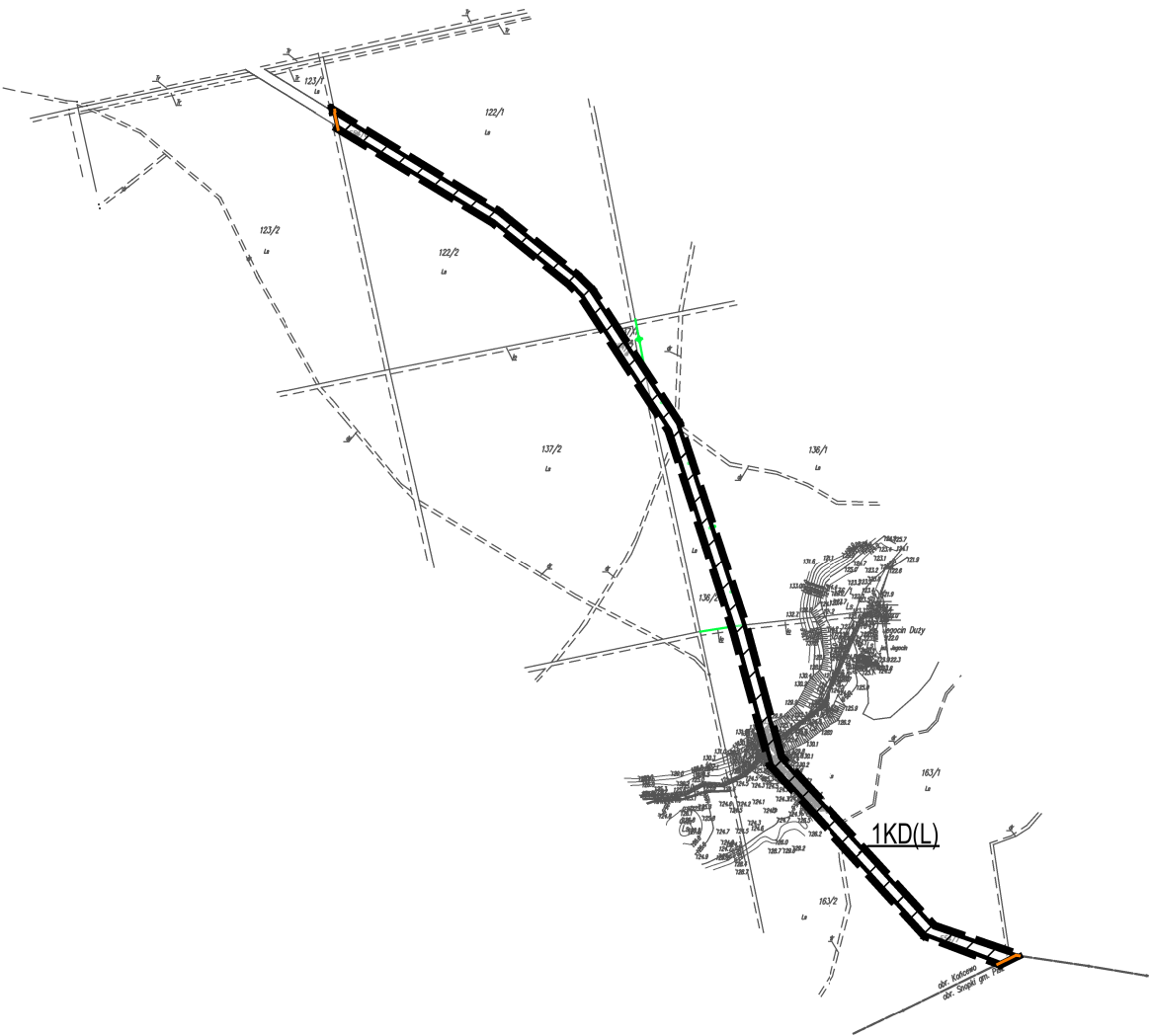

.....
mgr inż. Agnieszka Tymowicz

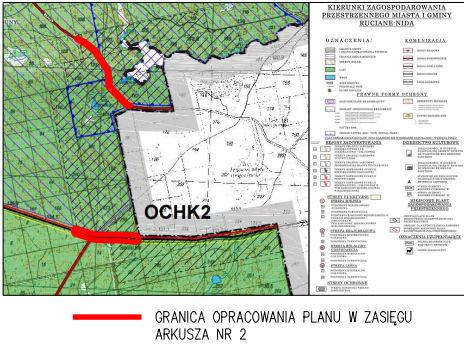
STRUKTURA FUNKCJONALON - PRZESTRZENNA DLA PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
STREFY OCHRONNEJ SZEROKI BÓR

STRUKTURA FUNKCJONALN - PRZESTRZENNA DLA PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
STREFY OCHRONNEJ SZEROKI BÓR

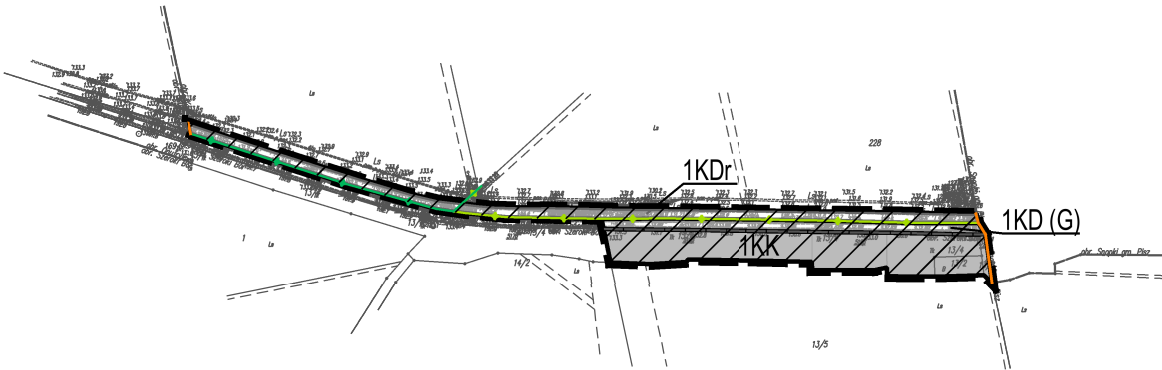
WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY RUCIANE – NIDA

GRANICA OPRACOWANIA PLANU W ZASIĘGU
ARKUSZA NR 2

USTALENIA

- GRANICA OPRACOWANIA
- LINIA ROZGRANICZAJĄCA TERENY O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU
LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
- KD(G) TERENY DRÓG PUBLICZNYCH KLASY GŁÓWNEJ
- KD(L) TERENY DRÓG PUBLICZNYCH KLASY LOKALNEJ
- KDr TEREN PROJEKTOWANEGO PASA DROGOWEGO
- KK TERENY KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ
- GRANICA STREFY OCHRONNEJ TERENU ZAMKNIĘTEGO
- STREFA OCHRONNA TERENU ZAMKNIĘTEGO
- GRANICA OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU
- GRANICA MAZURSKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO
- GRANICA OBSZARU NATURA 2000

SOFT - SOIL Grzegorz Prusik ul. Ciasna 2B, 12-100 Szczytno tel. 509668232				
PRZEDMIOT RYSUNKU: STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA		PROJEKT PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO STREFY OCHRONNEJ SZEROKI BÓR		
SKALA: LINIOWA	OPRACOWAŁ:	INŻ. G. Prusik	PROJEKT	
DATA 02.2017 r.	OPRACOWANO NA MATERIALE OTRZYMANYM OD „PRZEDSIĘBIORSTWO GOSPODARKI GRUNTAMI TOPOZ”			2 NR RYS.

REGIONALNA DYREKCJA OCHRONY ŚRODOWISKA W OLSZTYNIE

Wydział Ocen Oddziaływania na Środowisko

1004
14.06.2016

Olsztyn, 13 czerwca 2016 r.

WOOŚ.411.75.2016.MT

2016 -06- 14
4268
J. Kois

Burmistrz
Miasta i Gminy
Ruciane-Nida

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353), w związku z pismem Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane-Nida z 06 czerwca 2016 r., znak: IGK.6721.SB.2.2016 (data wpływu do RDOŚ w Olsztynie 09.06.2016 r.),

uzgadniam

zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu dokumentu:

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór

zgodny z wymaganiami art. 51 ust. 2 ww. ustawy.

Rada Miejska Ruciane-Nida, na podstawie art. 14 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.), na wniosek Burmistrza Miasta i Gminy, **Uchwałą nr XIX/153/2016 z dnia 27 stycznia 2016 r. przystąpiła do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór.**

Z mapy geoportalu wynika, że obszar opracowania stanowią przede wszystkim lasy (głównie sosnowe).

Prognoza do projektu planu powinna zawierać obligatoryjnie pełny zakres wymagań, o których mówi wskazany na wstępie niniejszego pisma artykuł. Jeżeli którykolwiek z wymaganych punktów nie dotyczy opracowywanego dokumentu, należy w prognozie dokonać tzw. wypełnienia negatywnego, z podaniem uzasadnienia.

W prognozie należy zawrzeć, między innymi opis projektu planu/jego zmiany, podając planowany sposób zagospodarowania terenów i ich przeznaczenie, przedstawić stan środowiska w granicach obszaru planu oraz obszarów otaczających, wpływ projektu planu na wszystkie elementy środowiska, **przedstawić najważniejsze ustalenia i wnioski z prognozy oraz rekomendacje, jakie powinny zostać zawarte w ostatecznej wersji planu.**

W prognozie należy wykazać, czy proponowany sposób zagospodarowania terenu jest zasadny (wskazać na możliwe rozwiązania alternatywne) oraz udowodnić, że zmiana nie pogorszy stanu środowiska, w szczególności wodnego oraz gruntowo-wodnego, a także, czy nie wpłynie negatywnie na ochronę przyrody i krajobrazu. Należy również wykazać, czy w kontekście planowanego zagospodarowania/zmian, zachowana zostanie zgodność z zapisami innych dokumentów, opracowywanych na potrzeby gminy, np. Programem ochrony środowiska, lokalnymi planami rozwoju gminy, a także uchwalonymi już mpzp oraz **planem urzędnictwa lasu** (opracowanym przez Nadleśnictwo).

W opracowywanej prognozie należy uwzględnić i dokonać odniesienia do dokumentów opracowanych na potrzeby Gminy/Miasta, mających charakter dokumentów planistycznych i strategicznych oraz wszystkich dokumentów istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, tj.: *Studium uwarunkowań (...) Miasta i Gminy Ruciane-Nida* oraz dotychczas obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a także aktualnych *opracowań*

Spełniamy wymagania EMAS – zarządzamy urzędem efektywnie, oszczędnie i prośrodowiskowo

ul. Dworcowa 60, 10-437 Olsztyn, tel.: 89 53-72-100, fax: 89 52-70-423, sekretariat.olsztyn@rdos.gov.pl, olsztyn.rdos.gov.pl

ekofizjograficznych. Postanowienia dotyczące planu/zmiany planu **nie mogą naruszać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.**

Wykonując prognozę, należy wziąć pod uwagę położenie terenu względem **wszystkich form ochrony przyrody**, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.), w tym uwzględnić:

- **Mazurski Park Krajobrazowy** (dla którego obowiązuje Plan Ochrony, ustanowiony Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr XIX/368/12 z dnia 28 sierpnia 2012 r., poz. 2722),
- **Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego – Szeroki Bór**, dla którego obowiązuje rozporządzenie **Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 137 z dnia 12 listopada 2008 r.** (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2008 r. Nr 178, poz. 2679),
- **obszar specjalnej ochrony ptaków „Puszcza Piska” (PLB280008); specjalny obszar ochrony siedlisk „Ostoja Piska” PLH280048,**
- uwzględnić wszystkie **zakazy i nakazy** wynikające z aktów prawa miejscowego, uwzględnić **plany zadań ochronnych** dla obszarów Natura 2000,
- uwarunkowania wynikające z ochrony gatunkowej,
- uwarunkowania dotyczące poboru wody i odprowadzania ścieków w sposób eliminujący możliwość zagrożenia zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, uwarunkowania w zakresie zagospodarowania odpadów, ochrony przed hałasem oraz ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (poprzez eliminację konwencjonalnych źródeł spalania i stosowanie technologii energooszczędnych).

Koncepcja projektu planu/lub jego zmiany, nie powinna stwarzać zagrożenia dla istniejącego stanu środowiska, dlatego też rozwój wszelkich form zagospodarowania, powinien dokonywać się w zgodzie z tym środowiskiem, w sposób zrównoważony, z poszanowaniem przepisów ochrony środowiska. Planowany sposób zagospodarowania należy połączyć ze wszystkimi elementami środowiska przyrodniczego. W prognozie należy wykazać przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania *bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne* na środowisko.

W prognozie należy **rozważyć i przedstawić realne warianty lokalizacyjne, techniczne i technologiczne** z uwzględnieniem zasady ograniczenia negatywnego wpływu na środowisko naturalne, a także na zdrowie i życie mieszkańców.

Prognoza powinna uwzględnić **obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z obszarami pozostającymi w zasięgu oddziaływania**, wynikającego z realizacji ustaleń tego planu. W prognozie należy przedstawić zestawienie korzyści/strat ekologicznych w relacji z konsekwencjami *środowiskowo-społeczno- ekonomicznymi*.

Prognoza do projektu powyższego dokumentu powinna przede wszystkim:

- dokonać oceny potencjalnych **skutków** dla środowiska w wyniku wdrażania zapisów projektu planu, określić i ocenić skutki, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu, powodowane zwłaszcza ograniczeniem powierzchni biologicznie czynnej, wprowadzaniem gazów lub pyłów do powietrza, wytwarzaniem odpadów, wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi, wykorzystywaniem zasobów środowiska, zanieczyszczeniem gleby lub ziemi, niekorzystnym przekształceniem naturalnego ukształtowania terenu, emitowaniem hałasu, emitowaniem pól elektromagnetycznych oraz ryzykiem wystąpienia poważnych awarii,
- dokonać oceny pozytywnych i negatywnych lub obojętnych skutków dla środowiska,
- **sformułować konkretne wnioski** wynikające z prognozy, które powinny być uwzględnione w projektowanej Uchwale.

W zakresie analizy stanu środowiska przyrodniczego należy:

- 1) dokonać **oceny skutków** dla istniejących form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, innych obszarów chronionych oraz oceny skutków zmian w krajobrazie; uwzględnić obszary o specjalnym znaczeniu dla środowiska, w tym formy ochrony przyrody, ekosystemy wodno-błotne i leśne, korytarze ekologiczne i obszary Natura 2000, a także gatunki chronione i zagrożone wyginięciem, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków ptaków i nietoperzy,

- 2) dokonać oceny wpływu na **jeziora** usytuowane w obszarze opracowania,
- 3) uwzględnić oddziaływanie na różnorodność biologiczną,
- 4) ocenić istniejący stan środowiska oraz zmiany tego stanu, będące wynikiem realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
- 5) dokonać analizy wpływu realizacji ustaleń planu na walory krajobrazowe (zwłaszcza możliwość ich degradacji),
- 6) dokonać wstępnej identyfikacji występowania gatunków fauny i flory, siedlisk przyrodniczych, korytarzy ekologicznych,
- 7) dokonać oceny wpływu realizacji założeń planu na stwierdzone rośliny i zwierzęta z uwzględnieniem zagrożeń dla poszczególnych gatunków oraz na trasy migracji zwierząt.

W prognozie należy przedstawić wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, obejmującej teren objęty projektem planu. Przedłożone wyniki mogą być oparte o dostępną dokumentację, np. opracowanie ekofizjograficzne, sporządzane na potrzeby prac planistycznych w gminie (studium, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego), pod warunkiem, że opracowanie to jest aktualne.

Ponadto, należy dokonać szczegółowej identyfikacji terenów zadrzewionych. W prognozie należy również dokonać analizy tych elementów przyrodniczych, które podlegają **ochronie gatunkowej** (mającej na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu okazów gatunków oraz siedlisk i ostoi), na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 ze zm.).

W tym celu należy przede wszystkim:

- przedstawić w prognozie wykaz występujących na danym terenie gatunków, uwzględniając obecność gatunków chronionych na podstawie:
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r., poz. 1348),
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408),
- dokonać wstępnej identyfikacji występowania gatunków fauny i flory, siedlisk przyrodniczych oraz oceny wpływu planowanego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu na stwierdzone rośliny i zwierzęta, z uwzględnieniem zagrożeń dla poszczególnych gatunków.

Ponadto, ocenić:

- w jakim stopniu zagospodarowanie wpłynie na:
 - środowisko przyrodnicze,
 - na zabytki traktowane jako element środowiska (o ile występują na obszarze opracowania),
- **określić, czy realizacja inwestycji będzie wiązała się z wycinką drzew lub krzewów (ilość drzew przeznaczonych do ewentualnej wycinki, ich gatunki i wiek)**,
- zagrożenie zanieczyszczeniami ropopochodnymi zarówno na etapie realizacji planu, jak i późniejszej eksploatacji obiektów i urządzeń,
- wpływ na zanieczyszczenie powietrza,
- wpływ hałasu (w tym ze źródeł komunikacyjnych) w związku z realizacją planowanych inwestycji, na zwierzęta, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków, na warunki życia mieszkańców,

przedstawić:

- zasady prowadzenia robót budowlanych i prac ziemnych przy budowie infrastruktury, uwzględniających minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym robót powodujących emisję zanieczyszczeń do atmosfery, emisję hałasu, odpadów, ścieków,
- działania mające na celu eliminację zagrożeń, mogących spowodować zanieczyszczenie substancjami ropopochodnymi,
- sposoby ograniczenia uciążliwości akustycznych na terenach poprzez ograniczenie dostępności tych terenów dla pojazdów i maszyn emitujących nadmierny hałas,
- sposób zagospodarowania odpadów, ścieków i wód opadowych z terenu objętego planem,

- powiązania z innymi dokumentami o charakterze strategicznym i planistycznym (powiązania z funkcjonującymi już miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego) - wymóg art. 51 ust.2 pkt 1 lit a *ustawy o udostępnianiu*,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy **skutków realizacji** postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Reasumując powyższe, przedmiotowa prognoza powinna:

- stanowić ocenę projektu planu miejscowego z punktu widzenia ochrony środowiska jako całości - ocenie należy zatem poddać wszystkie elementy środowiska, na które ustalenia tego planu mogą wywierać wpływ przekształcający,
- zawierać analizę zagrożeń oraz skutków dla środowiska, które może stanowić plan miejscowy lub jego zmiana,
- zawierać **propozycje rozwiązań**, które mogą przyczynić się do zmniejszenia, ograniczenia lub eliminacji tych zagrożeń.

Nadmieniam również, że organ opracowujący projekt dokumentu jest zobowiązany zapewnić **równolegle** prowadzenie prac nad projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz nad prognozą, której wyniki powinny na bieżąco wpływać na decyzje planistyczne, co pozwoli na przyjęcie właściwych rozwiązań oraz uniknięcie konfliktów społecznych w związku z prowadzonymi inwestycjami na płaszczyźnie funkcjonalno-przestrzennej i ekologicznej. Prognoza powinna uwzględnić obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z obszarami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

Ponadto, z prognozy powinno jednoznacznie wynikać, czy realizacja postanowień planu wpłynie znacząco negatywnie na środowisko, w szczególności na obszary Natura 2000. Prognoza powinna wykazać, że projekt dokumentu uwzględnia zasady zrównoważonego rozwoju, warunki równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska.

REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Olsztynie

Leata Moździerz

Otrzymują: (za dowodem doręczenia) – **pocztą**

1. Burmistrz Miasta i Gminy Ruciane-Nida, Al. Wczasów 4, 12-220 Ruciane-Nida,
2. A/a

Pisz, 2016.06.15

ZNS.4082.5.2016

Burmistrz Miasta i Gminy Ruciane-Nida
Aleja Wczasów 4
12-220 Ruciane-Nida

16K
16.06.2016
2
2016-06-16
1395
Kamcz

Dotyczy: podania zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy ochronnej Szeroki Bór.

W związku z pismem znak IGK.6721.SB.1.2016 z dnia 06 czerwca 2016 r. (data wpływu 09.06.2016 r.) - Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pisz informuje, iż powyższy zakres i stopień szczegółowości zawarty został w Art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. .U. z 2016 r., poz. 353).

Do wiadomości:

1. WSSE w Olsztynie
2. a/a

Z upoważnienia
Państwowego Powiatowego
Inspektora Sanitarnego
w Pisz
SPECJALISTA
D.S. ADMINISTRACYJNO-PRAWNYCH
mgr Andrzej Rosaczyk